

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 565 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 Αυγούστου 2009

1 ΕΥΡΩ

Όλο το
ρεπορτάζ
για την
κατάργηση
των ΒΑΕ

[ΣΕΛΙΔΕΣ 7-9](#)

Διαρκής η
αντιασφα-
λιστική
επίθεση

[ΣΕΛΙΔΑ 6](#)

Νότια Κορέα

Αγριες μάχες
εργατών-
αστυνομίας
γύρω από
κατειλημένο
εργοστάσιο

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Κινέζοι εργάτες
Σκοτώνεις
ένα
στέλεχος,
ακυρώνεις
μια ιδιωτι-
κοποίηση

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Το IKA
αβαντάρει το
δουλεμπόριο

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

Νομοσχέδιο για ΤΕΙ
Ψέματα και
μισόλογα

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Με τις ψήφους
ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΛΑΟΣ

Αποικι-
κρατικά
δικαιώματα
στην
οικογένεια
Νιάρχου

Τους παραδίδουν
Εθνική Βιβλιοθήκη
και Λυρική Σκηνή

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Καλοκαιρινός
αντεργατικός
αιφνιδιασμός

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

1/8: Ημέρα πολυτελεύτων, Ελβετία: Ημέρα ομοσπονδίας, Ζαΐρ: Ημέρα γονέων 1/8/1834: Καταργείται η δουλεία σε όλη την επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου 1/8/1878: Γέννηση Πάντοιο Βίγια 1/8/1975: Συνθήκη Ελσίνκι 1/8/1978: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερα λεωφορεία σε γκαράζ της ΕΑΣ στην Ιερά οδό (ΕΛΑ) 1/8/2001: Ο Τούρκος Ο. Πάζιλ δολοφονείται από λιμενικούς στη Θαλάσσια περιοχή της Κω 2/8: Αιθιοπία: Ημέρα γαιδουριού 2/8/1951: Ιδρυση ΕΔΑ (Ι. Πασαλίδης, Δ. Μαριόλης, Χατζήμπετης, Μ. Κύρκος) 2/8/1990: Εισβολή Ιράκ στο Κουβέιτ 2/8/2002: Σύλληψη Σωτήρη Κονδύλη για συμμετοχή στην 17Ν 2/8/1900: Ο αναρχικός Σασλού αποπειράται να δολοφονήσει τον Σάχη της Περούσας Μουζαφάρ Αλντί 3/8: Ημέρα μνήμης του ολοκαυτώματος, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα κληματαρίας (1872), Νίγηρας: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 3/8/1943: Εκτελεση 4.000 roms στο Αουσβίτς (τα περισσότερα παιδιά) 3/8/1953: Ο Νίκος Πλουμπίδης καταδικάζεται σε θάνατο για κατασκοπεία 3/8/1968: Εκρηκτής βόμβας στην πλατεία Κοτζιά 3/8/1977: Θάνατος αρχιεπίσκοπου και προεδρου της Κύπρου Μακάριου 3/8/1967: Εκρηκτής βόμβας (ΔΕΑ) στο Χίλτον 3/8/1980: Βόμβες καταστρέφουν δύο βυτιοφόρα στον Βοτανικό (ΕΛΑ) 4/8: ΗΠΑ: Ημέρα ακτοφυλακής (1790), Τρινιδάδ και Τομπάγκο: Ημέρα ανακάλυψης (1498), Νορβηγία: Φεστιβάλ Peer Gyn, Μπουρκίνα Φάσο: Εθνική γιορτή 4/8/1984: Η δημοκρατία της Ανω Βόλτα μετονομάζεται σε Burkina Faso 4/8/1865: Καθιερώνεται ο «ύμνος εις την ελευθερία» ως ο εθνικός ύμνος της Ελλάδας με βασιλικό διάταγμα του Γεωργίου Α' 4/8/1936: Εγκαθίδρυση δικτατορίας από τον Ιωάννη Μεταξά 5/8: Μπουρκίνα Φάσο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 5/8/1995: Θάνατος Φρίντριχ Ενγκελς 5/8/1997: Θάνατος Γρηγόρη Γιάνναρου 5/8/1823: Θάνατος Μάρκου Μπότσαρη (Κεφαλόβρυσο) 5/8/1832: Θάνατος Δημητρίου Υψηλάντη 5/8/1861: Οι ΗΠΑ επιβάλλουν για πρώτη φορά φόρο εισοδήματος 3% για εισοδήματα πάνω από 800 δολάρια (Αβραάμ Λίνκολν) 6/8: Βολιβία (1825), Τζαμαϊκα (1962): Ημέρα ανεξαρτησίας 6/8/1890: Πρώτη χρήση της ηλεκτρικής καρέκλας (θύμα ο Γουλιαμ Κέμπλερ) 6/8/1945: Οι αμερικανοί χτυπούν τη Χιροσίμα με ατομική βόμβα 6/8/1978: Δώδεκα εκρήξεις βομβών ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά μέσα σε μισό ώρα 6/8/1961: Εκτόξευση «Vostok 2» - Ο Γερμανός Τίτοφ γίνεται ο δεύτερος άνθρωπος που βγαίνει στο διάστημα 7/8: Ακτή Ελεφαντοστού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1760) 7/8/1974: Παραίτηση Ρίτσαρντ Νίξον λόγω ανάμειξης στο σκάνδαλο Watergate 7/8/1981: Κάψιμο Μινιόν και Κατράντζος Σπόρ (Αθήνα) 7/8/1900: Θάνατος Βλαχελμ Λίμπκνεχτ.

● Μετά τη «συμμορία των 16» ήρθαν οι «16 γαλάζιοι της Λάρισας» ●●● Ντάλα καλοκαίρι, οι Κοκκινούληδες απέκτησαν... συνείδηση ●●● «Στη συνείδησή μας βραβίνει το γεγονός ότι διακρίζαμε αρχές που δεν έγιναν πραγματικότητα», τονίζουν σε επιστολή τους ●●● Με καναδικό δίκους τους (έμπαινε «μαντ Μαξ») στον ανασχηματισμό κι άλλους καναδικούς στην επόμενη Βουλή (τ' ακούς Ζαγορίτη;) να δεις πως έρχεται στα ίσια η ευαίσθητη συνείδησή των νεο-τιφλικάδων του κάμπου ●●● Ο δυστυχής Αντώναρος αρνήθηκε, φυσικά, να σχολιάσει δηλώσεις «μεμονωμένων πολιτών» ●●● Εμάς δεν μας πολυφαίνεται πιδανό, αλλά αν ο Καραμανής χρησιμοποιήσει τη γρίπη σαν λόγο για πρώωρες εκλογές, όπως γράφεται στον Τύπο, θα έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο ρεκόρ πολιτικής απατεωνιάς ●●● Το σημερινό ρεκόρ, βέβαια, κατέχει ο ίδιος με τις πρώωρες εκλογές του 2007 για την κατάρτηση ενός προπολογισμού που λίγους μήνες μετά εγκαταλείφθηκε ●●● Μαζέψτε το Ρόβλια, Πασόκοι, γιατί δια σάς κάνει ρόμπες ●●● Πάλει μωρέ ποτέ ένας εκπρόσωπος αστι-

κού κόμματος ότι «το εδνικό συμφέρον προέχει του Συντάγματος», όταν είναι φανερό ότι μιλάει για το κομματικό συμφέρον; ●●● Με το φτωχό μας το μυαλό, εμείς αδυνατούμε να κατανοήσουμε τίνι τρόπιο ο συνταγματολόγος Αλιβιζάτος ●●● Αν το πρόβλημα είναι ποσοτικό, έχουμε ισοπαλία (δύο συνταγματολόγοι υπέρ ΝΔ, δύο υπέρ ΠΑΣΟΚ) ●●● Αν είναι ποιοτικό, τότε σίγουρα Τσάσος και Κασιμάτης, λόγω αρχαιότητας και κύρους στο αστικό χρηματοπίριο, υπερτερούντων Μανιτάκη-Αλιβιζάτου ●●● Πώς στο διάολο, λοιπόν, έγινε τη πλάστιγγα υπέρ του

ΠΑΣΟΚ; ●●● «Δεν είμαι άγιος», είπε ο Μπερλουσκόνι και τους έστειλε αδιάβαστους ●●● Αυτούς που του κάνουν αντιπολίτευση για τα τσιλιμπορδίσματα και όχι για το φασισμό του ●●● Τον είδατε τον Παυλίδη πως σαλτάρισε σαν αιλουρούς να δώσει χρυσά μετάλλια στην εδνική νέων του μπάσκετ; ●●● Οχι δ' άφηνε την ευκαιρία να περάσει ανεκμετάλλευτη μέσα στην ίδια του την εκλογική περιφέρεια ●●● Αυτό πάντως δεν ήταν απονομή μεταλλίων, του Κουτρούλη ο γάμος ήταν ●●● Οποιος προλάβαινε άρπαζε ένα μετάλλιο και το φορούσε στο λαιμό κάποιου αδλητή ή προπονητή ●●● Ο Τέ-

◆ Εγραψαν οι κοινοβουλευτικοί συντάκτες της «Ελευθεροτυπίας» Α. Μάτση και Α. Γαλανόπουλος, αναφερόμενοι στη ρύθμιση για τα ΒΑΕ που πρωθεί η κυβέρνηση: «Σύμφωνα με τη ρύθμιση, αν και ορίζεται ότι στην απόφαση που θα εκδοθεί θα ληφθούν υπόψη τα πορίσματα των δύο επιπροπών που λειτουργούν τα δύο τελευταία έτη, δεν αποσαφηνίζεται αν θα είναι δεσμευτικά ή όχι για την κυβέρνηση». Οι άνθρωποι είναι τουλάχιστον άσχετοι και αρπακολλατζήδες. Γιατί η ρύθμιση της κυβέρνησης είναι σαφέστατη. Οι υπουργικές αποφάσεις για ενταξη-απένταξη στα ΒΑΕ εκδίδονται «ύστερα από γνώ-

μη της Επιπροπής». Δηλαδή, η γνώμη της Επιπροπής δεν είναι δεσμευτική για την κυβέρνηση. Δεσμευτική θα ήταν μόνο η νομοθετική ρύθμιση έγραφε «ώστερα από σύμφωνη γνώμη».

◆ Σαλόνι «Πριζοσπάστη» την περασμένη Τρίτη. Δεξιά (στην καλή μεριά, δηλαδή) μισή σελίδα διαφήμιση του υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών με τίτλο «οι εποχές αλλάζουν». Αριστερά, ρεπορτάζ για την κινητοποίηση των «ταξικών δυνάμεων» ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ, που πρωθεί το υπουργείο Μεταφορών!

◆ Η Ινδία ανακοίνωσε με καμάρι ότι κατασκεύασε και πυ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ρηνικό υποβρύχιο. «Κορυφαίο γεγονός στην ιστορία του αμυντικού εξοπλισμού της χώρας» το χαρακτήρισε ο πρωθυπουργός Μανόχαν Σινγκ. Λογικό από τη μεριά του πολιτικού προσωπικού της άρχουσας τάξης. Η φτώχεια, η πείνα, η κοινωνική και εθνική καταπάτεση είναι... άλλο θέμα.

◆ Τον καταλαβαίνουμε απόλυτα τον Γκόρντον Μπράουν. Μετά τα πτώματα που παρέλαβε τελευταία και τη γκρίνια του βρετανικού Τύπου, είχε ανάγκη να μιλήσει για «τεράστια επιτυχία» των κατοχικών δυνάμεων στην επαρχία Χελμάντ του Αργανιστάν, όπου ολοκληρώθηκε η επιχείρηση «Νύχια

του Πάνθηρα». Το ότι οι Ταλιμπάν, ακολουθώντας την τακτική του ανταρτοπόλεμου, έδωσαν στους

Na σας πω όμως και πώς βλέπουμε εμείς τη χειρονομία αυτή του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος». Τη βλέπουμε ως την πεμπτουσία του πατριωτικού παρεμβατισμού στον τομέα του επιχειρείν. Με άλλα λόγια, βλέπουμε ότι ένα κεφάλαιο που αποκτήθηκε στην κονίστρα της διεθνούς επιχειρηματικότητας έρχεται και επενδύεται σε εθνικό έδαφος. Τουτέστιν, ο επιχειρηματίας για τον πατριωτικό παρεμβατισμό δεν πρέπει να αναπνέει μόνο για το κέρδος, αλλά πρέπει να ζει και για την κοινωνική προσφορά. (...) Για εμάς το ίδρυμα, αγωνητοί συνάδελφοι, δεν αισκεί στην Ελλάδα καμία επιχειρηματική ή επενδυτική δράση. Άρα, δεν υπάρχει καμία υπερβούσιλα. Πρόκειται για μια ανιδιοτελή προσφορά.

Αστέριος Ροντούλης (ΛΑΟΣ)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος για την περιθώρη, οι Γάλλοι το 10%, αλλά οι Αμερικανοί το 16%. Το παραδόξο βρίσκεται ακριβώς εδώ. Την ίδια ώρα που οι Αμερικανοί σγκαλιάζουν το ευρωπαϊκό σύστημα υγείας, οι Ευρωπαίοι που μεταρρυθμίζουν για να μοιάσει πιο πολύ με το αμερικανικό: οι Γάλλοι άρχισαν να χρεώνουν τους ασφαλισμένους που επισκέπτονται ειδικευμένους γιατρούς χωρίς ραντεβού και οι Ολλανδοί να εισάγουν αγοραία ανταγωνιστικά κριτήρια στο σύστημά

συντρίβει την προσωπικότητα και να μην εξαγριώνει. Η αποτυχία του έγκειται ακριβώς στην παραγωγή περισσειας δυστυχίας και αγριότητας.

N. Παρασκευόπουλος (Ελευθεροτυπία)

Μερικές από τις κορυφαίες φαρμακοβιομηχανίες στον κόσμο προμητοποιούν επιπλέον κέρδη δισεκατομμυρίων δολλαρίων λόγω της εντεινόμενης ανησυχίας για την αύξηση της διάδοσης της γρίπης A (...) Οι αναλυτές περιμένουν ότι θα υπάρξει σημαντική αύξηση των πωλήσεων των

Το νερό στους «βρυκόλακες»

Τι ειδους ενδιαφέρον βρίσκουν μονοπωλιακού κολοσσού και σπεύδουν να επενδύσουν, σε περίοδο πογκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, σε μια μικρή εληνική εταιρία ίδρευσης, όπως η ΕΥΑΘ και μάλιστα με συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο που από την προκήρυξη περιορίζεται στο 23,02%; Πριν απαντήσουμε στο ερώτημα, οι δούμε τα δεδομένα.

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε στις 16 Ιούλη ότι αναζητά «στρατηγικό επενδυτή» για την ΕΥΑΘ, στον οποίο θα πουλήσει το 23,02% του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΥΑΘ. Μέσα σε ένα δεκαήμερο, ετοιμάστηκαν τρία επενδυτικά σχήματα, με επικεφαλής μονοπωλιακούς κολοσσούς και συμμετοχή των μεγαλύτερων εγχώριων εργολάβων του κατασκευαστικού τομέα. Οι τρεις κοινοπράξεις είναι: η γαλλική SUEZ ENVIRONMENT με την ΕΛΑΚΤΩΡ του ομίλου Μπόμπολα. Η ισπανική AQUALIA με τη ΓΕΚ TEPNA. Η επίσης γαλλική VEOLIA EAU με τη MIG του Βγενόπουλου και την κατασκευαστική IONIOS. Η τελευταία κοινοπράξια ήταν η έκπληξη της τελευταίας στηγμής, καθώς οι άλλες δύο ήταν γνωστό από πολλά ότι θα «χτυπούσαν» τη δουλειά (η SUEZ, μάλιστα, κατέχει ήδη πάνω από 5% της ΕΥΑΘ και λέγεται ότι κατέχει έμεσα ένα ακόμη μικρό ποσοστό, της τάξης του 3-4%). Μέσα σε χρόνο ρεκόρ, η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποίησεν συνεδρίασε και έκρινε ότι και οι τρεις κοινοπράξεις μπορούν να υποβάλουν δεσμευτικές προσφορές για τη μπτίζνα.

Το νερό, λοιπόν, αυτό το σημαντικότατο για την ίδια την επιβίωση κοινωνικού αγαθό, παραδίνεται στους βρυκόλακες του χρηματιστικού κεφαλαίου, που σπεύδουν να αγοράσουν πηγές νερού όπου πουλιούνται, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλαινήτη. Για να κερδοσκοπήσουν με το νερό, αποκομίζοντας το μέγιστο κέρδος. Είναι γνωστή η δράση της SUEZ στη Βολιβία, όπου ήλεγχε το νερό σε μεγάλες περιοχές και επέβαλε υπέρογκα τιμολόγια και τελή σύνδεσης, με αποτέλεσμα σημαντικό τρήμα της φτωχολογίας να βρεθεί αντιμέτωπο με τη δύφα. Ξεκίνησε τότε ένα μεγάλο κύμα κινητοποιήσεων, που υποχρέωσε την κυβέρνηση Μοράλες να διώξει τη SUEZ και να επανεθνικοποιήσει το νερό, περνώντας τη διαχείρισή του στο κράτος.

Εδώ και χρόνια γίνεται λόγος για τον «πόλεμο του νερού». Δεν είναι τζάμπα λόγος. Η προθυμία διεθνών μονοπωλίων να μπουν στο μετοχικό κεφάλαιο της ΕΥΑΘ αντανακλά την πρόθεσή τους να βάλουν πάρι στα ελληνικά νερά και να ελέγχουν βαθμιαία τη διανομή τους στον πληθυσμό. Η ΕΥΑΘ είναι μόνο το πρώτο σκαλοπάτι στα σχέδιά τους. Η ΕΥΔΑΠ θ' ακολουθήσει και έπειτα συνέχεια. Οπως εδώ και δεκαετίες τα ξένα μονοπώλια, σε συνεργασία με ντόπιους καπιταλιστές, παίρνουν όλα τα μεγάλα έργα, μέσα από σκανδαλώδεις αποκικρατικές συμβάσεις, έτσι θέλουν να πάρουν και το νερό, για να το πούμε νεράκι, δεινοπαθώντας στα χέρια τους.

■ Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης

Γκανγκοτερική εξαφάνιση 45 Κούρδων προσφύγων από τα Χανιά

Ηκαταγγελία του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, την περασμένη Τετάρτη, περιγράφει ένα χαρακτηριστικό, τυπικό για τη «νέα εποχή» που έχει εγκαινιαστεί για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες:

«Στις εποχές της «μηδενικής ανοχής» της λαθρομετανάστευσης» με αστυνομικά μέτρα, ως κεντρική επιλογή Μαρκογιαννάκη και κυβέρνησης, αλλά και με απλόχερη και ανοιχτή στήριξη της ιδέας από το ΠΑΣΟΚ, προχωράει η Ελληνική Αστυνομία σε ωμές παραβιάσεις και μάλιστα γκανγκοτερικού τύπου, των διεθνών συμφωνιών και κανόνων που έχει συνυπογράψει και αποδεχτεί η χώρα, αλλά και του εθνικού νομικού πλαισίου.

Η πρόσφατη ενέργεια της «εξαφάνισης» των 45 Κούρδων προσφύγων από τα Χανιά, αποκτάει και εγκληματικά χαρακτηριστικά λόγω της ιδιαιτερότητας της.

Επειτα από μια εβδομάδα εξαντλητικών διαπραγματεύσεων με τις αρχές ασφαλείας, με σκοπό την πρόσβαση στους 45 πρόσφυγες που έχει βράστηκαν στις δυτικές ακτές του νησιού, και αφού έπειραστηκαν τα διάφορα προσκόμιμα (έπειτα και από πιέσεις της τοπικής κοινωνίας αλλά και της Διεθνούς Αμνηστίας), χτες Δευτέρα, παρουσία Αστυνομίας, δύο εκπροσώπων του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων, μελών του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, επέμεινε στη γραμμή πως έχουμε να κάνουμε με «ππολιτικό και όχι συνταγματικό πρόβλημα της χώρας», το οποίο το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να επιλύσει διά των εκλογών.

Εκείνος που τους μπέρδεψε όλους είναι ο ίδιος ο Καραμανλής. Ενώ έχει γίνει σαφές ότι δεν πάτει σε εκλογές το φθινόπωρο, άρχισε τις προεκλογικές εμφανίσεις. Μία στη βάση των πυροβοσκετικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων στην Ελευσίνα, την άλλη στο ΙΚΑ Περιστερίου, την παράλληλη στο ΚΕΠ Ηλιούπολης. Θέλει να σηματοδοτήσει την «στροφή στην καθημερινότητα», ψιθύριζαν με στόμφο στ' αυτιά των δημοσιογράφων τα παπαγαλάκια του Μαξίμου! Αυτές οι εμφανίσεις που μόνο σε προεκλογικές περιόδους κάνει ο τεμπτέλης Καραμανλής, σε συνδυασμό με κάτι σιβυλλικές δηλώσεις του Σουφλιά, μπέρδεψαν τους πολιτικούς αναλυτές (όσους έχουν μείνει στην Αθήνα και δεν έχουν πιάσει τις παρολίες). Μέχρι που στο «διαδαπτή» του Καραμανλή ήρθε η απανταχούσα από τους 16 Κοκκινούληδες της Λάρισας και του χαλασε κάθε διάθεση. Με μαύρη καρδιά θα φύγει για διακοπές. Οσο για εκλογές το Σεπτέμβρη, με τι κότσια να τις κάνει; Για να τις χάσει πανηγυρικά και ν' ξει μετά τους αποτυχώντες βουλευτές να τον βρίζουν εν χορώ ότι έβαλε τα χεράκια του κι έβγαλε τα ματάκια τους;

Το ΠΑΣΟΚ από τη μεριά του, αφού ισοφέρισε στο συνταγματολογικό πεδίο, τσοντάρντας στον Μανιτάκη και τον Αλιβίζατο, που απεφάνθη επίσης ότι το ΠΑΣΟΚ δεν παραβιάζει ούτε το γράμμα ούτε το πνεύμα του συντάγμα-

πης, μιας νομικού-ειδικής τουρκολόγου και δύο μεταφραστών, 17 από αυτούς υπέγραψαν αιτήματα χορήγησης Πολιτικού Ασύλου.

Και αφού βέβαια η τοπική αστυνομική δύναμη δεν δεχόταν να παραλάβει τις αιτήσεις και ο αστυνομικός διευθυντής ισχυρίζοταν πλεφωνικά ότι θα τις παραλάβουν στην Αστυνομική Διεύθυνση, και μόλις γυρίσαμε την πλάτη μας να φύγουμε από το ξενοδοχείο στον Καβρό Αποκορώνου, που κρατούνταν οι πρόσφυγες, με τις αιτήσεις στα χέρια και με προσριμό τον εισαγγελέα και την Αστυνομική Διεύθυνση, οι 45 Κούρδοι είχαν ήδη φορτωθεί σε λεωφορεία της Αστυνομίας και σέβουν προς το καράβι για

Αθήνα. Κανείς δε μέχρι σήμερα δεν απαντάει στις ερωτήσεις για τον τελικό προορισμό της μεταγωγής τους, με αποτέλεσμα να ενισχύεται ο φόβος, όσο περνάει η ώρα, όπι οδηγούνται στα σύνορα με την Τουρκία και στην παραδόση τους στοιχεία διάκτεσης τους.

Στην Πέτρου Ράλλη (αλλοδαπών) ισχυρίζονται ότι δεν ξέρουν τον προορισμό της μεταγωγής τους, γιατί αυτός καθορίστηκε από την Διεύθυνση Χανίων. Η οποία βέβαια ποιεί την νίσσαν.

Οι Κούρδοι πρόσφυγες κατάγονται από την Τουρκία κατά κύριο λόγο, αλλά και κάποιοι από Ιράκ και Συρία, δεδομένου επίσης ότι ανάμεσά τους βρίσκονται δύο γυναίκες (η μιά πέ

ντε μηνών έγκυος) και τέσσερα ανήλικα και ότι οι 17 τουλάχιστον που έδωσαν γραπτά αίτημα ασύλου, για το λόγο ότι κινδυνεύει άμεσα η ζωή τους λόγω πολιτικών διώξεων και δράσης, η γκανγκοτερική αυθαιρεσία της αστυνομίας, να τους «επαναπρωθήσει» αποκτάει εγκληματικά χαρακτηριστικά και άπτεται της ίδιας της τύχης για τις ζωές τους.

Καλούμε κάθε αποδέκτη αυτού του μηνύματος να δράσει όπως μπορεί και όπως κρίνει αποτελεσματικά, έστω και τώρα τελευταία ώρα, για να δοθεί άμεση εντολή να σταματήσει η μεταγωγή δύλων, αλλά ιδιαίτερα των αιτούντων άσυλο, προς τα σύνορα της χώρας, πριν αυτό αποβεί μοιραίο για τις ζωές τους».

Ο πρώτος νεκρός της «μηδενικής ανοχής»

Επί 114 μέρες έδωσε τη μάχη με το θάνατο ο 29χρονος Κούρδος Αριβάν Οσμάν Αμπντούλαχ. Την έχασε. Αφήσε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο «Παπανικολάου» της Θεσσαλονίκης. Μόνο που δεν έπεισε θύμα κάποιου τροχαίου ή κάποιου εργαστικού «απυχήματος». Ξυλοκοπήθηκε άγρια από λιμενικούς στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Οπως κατέθεσαν οι συγγενείς του και άλλοι μετανάστες, του χτυπούσαν το κεφάλι στο τσιμέντο μέχρι που έμεινε στα χέρια τους. Δεν συγχώρεσαν σ' αυτόν και τους άλλους μετανάστες, που προσπαθούσαν να ξωθήσουν να φύγουν.

Σύμφωνα με το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, οι λιμενικοί αρχικά δήλωσαν ότι ο μετανάστης έπασχε από επιληφία, έπασθε κρίση και έπεισε μόνος του στο έδαφος χτυπώντας το κεφάλι του στο τσιμέντο! Οπως παλιά οι κομμουνιστές «πποδούσαν μόνοι τους» από τους ψηλούς ορόφους της Ασφράλειος!

«Εικόνα συμβοτή με πτώση σε αμβλεία επιφάνεια» διαπιστώθηκε ιατροδικαστής που τον εξέτασε στο «Παπανικολάου», ο οποίος συμπλήρωσε: Τα εξωτερικά τραύματα εξαφανίστηκαν και υπ

■ Αφγανιστάν Ο Ιούλιος ο πιο πολύνεκρος μήνας

Οπιο πολύνεκρος μήνας από την αμερικανική εισβολή τον Οκτώβριο του 2001 στο Αφγανιστάν για τα νατοϊκά στρατεύματα και ιδιαίτερα για τα αμερικάνικα και τα βρετανικά αποδείχτηκε ο Ιούλιος. Μέχρι τη στημή που γράφονται οι γραμμές αυτές οι νατοϊκοί στρατιώτες που έχουν χάσει τη ζωή τους έχουν φτάσει στους 62, από τους οποίους οι 32 είναι Αμερικανοί και οι 22 Βρετανοί, στη συντριπτική πλειοψηφία θύματα βομβών και ισχυρών αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών.

Παράλληλα, καταγράφεται κατακόρυφη αύξηση του αριθμού των τραυματιών. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε η βρετανική στρατιωτική διοίκηση, μόνο μέσα σε μια βδομάδα τραυματίστηκαν σοβαρά περισσότεροι από 150 βρετανοί στρατιώτες στην επαρχία Χέλμαντ, όπου 3.000 βρετανοί και 4.000 αμερικανοί στρατιώτες επιχειρούν να την εκκαθαρίσουν από τους Ταλιμπάν, ενώ, σύμφωνα με ιατρικές πτηγές, την ίδια βδομάδα, μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο στο Camp Bastion στην επαρχία Χέλμαντ περισσότεροι από 157 τραυματίες, πολλοί με τόσο σοβαρά τραύματα από τους πανίσχυρους αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς, που οι γιατροί δεν είχαν δει ή αντιμετωπίσει άλλη φορά. Σημειώτεον ότι ο αριθμός των τραυματιών που νοσηλεύτηκαν σε νοσοκομεία στο Αφγανιστάν ήταν 46 τον Ιούνιο, 24 το Μάιο και 11 τον Απρίλιο, σύμφωνα με τα στοιχεία του βρετανικού υπουργείου Αμυνας. Ο αριθμός των αμερικάνων τραυματιών είναι άγνωστος, αλλά προφανώς πολύ μεγαλύτερος, αφού έχουν και τα περισσότερα θύματα από τέτοιες επιθέσεις.

Η απειλή των αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών με τους οποίους είναι σταφέμενοι οι δρόμοι απ' όπου περνούν τα νατοϊκά στρατεύματα, η πρωτόγονη κατάσταση των δρόμων, εκτός από μερικούς βασικούς αυτοκινητόδρομους, και το δύσκολο έδαφος σε μεγάλο μέρος της χώρας επιβραδύνουν σοβαρά τις μετακινήσεις και δυσκολεύουν τον ανεφοδιασμό των νατοϊκών στρατευμάτων που επιχειρούν στις πιο επικινδυνές περιοχές του ΝΑ Αφγανιστάν, με αποτέλεσμα η μεταφορά προσωπικού, ο ανεφοδιασμός και η διακομιδή τραυματιών να γίνονται σε πολύ μεγάλο ποσοστό με ελικόπτερα. Η συντριβή τεσσάρων ελικοπτέρων και δύο μαχητικών αεροσκαφών μέχρι στιγμής αυτό το μήνα, είτε από πυρά μαχητών είτε από υπερκόπωση των πιλότων ή ανεπαρκή συντήρηση δείχνει ότι η αμερικάνικη και η νατοϊκή αεροπορική δύναμη οδηγείται σε οριακό σημείο από τις απαιτήσεις του πολέμου.

Και ενώ οι νατοϊκές απώλειες αυξάνονται και οι αμερικάνοι πεζοναύτες που συμμετέχουν στην εκαθαριστική επιχείρηση εναντίον των Ταλιμπάν στην κοιλάδα του ποταμού Χέλμαντ αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες στην προελασή τους και ομολογούν ότι οι αντάρτες που αντιμετωπίζουν στην επαρχία Χέλμαντ σε σχέση με τους αντάρτες στο Ιράκ είναι δύο διαφορετικοί κόσμοι, επαγγελματικά εκπαιδευμένοι και πολύ πιο τολμηροί, ξεκίνησε πάλι η συζήτηση περί προσέγγισης και συνεργασίας με τους «μετριοπαθείς» Ταλιμπάν. Στις 27 Ιουλίου, ο βρετανός υπουργός Εξωτερικών σε ομιλία του στην έδρα του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες επεσήμανε ότι είναι ανάγκη να υπάρξει προσέγγιση και διάλογος με τους πιο «μετριοπαθείς» Ταλιμπάν και κάλεσε την αφγανική κυβέρνηση να πάρει τις απαιτούμενες πρωτοβουλίες προς αυτή την κατεύθυνση και να προσφέρει κίνητρα για να εκμεταλλεύτει τις αντιθέσεις ανάμεσα στους Ταλιμπάν.

Η απάντηση ήρθε την επόμενη μέρα από τον Σιρατζούντιν Χακανί, από τους ισχυρότερους πολέμαρχους των Ταλιμπάν. Μιλώντας στο Κανάλι 4 από άγνωστη τοποθεσία είπε ότι οι Βρετανοί θέλουν το διάλογο «μόνο επειδή αισθάνονται πόνο από τις βαριές απώλειες». Αρνήθηκε την ύπαρξη μετριοπαθών Ταλιμπάν και επεσήμανε, μεταξύ άλλων, ότι «αυτοί που έχουν σταματήσει την Τζιχάντ είναι άπιστοι. Κάνουν πολυτελή ζωή και δεν έχουν κανένα δικαίωμα να αποκαλούν τον εαυτό τους Ταλιμπάν. Αυτοί που αγωνίζονται για να απελευθερώσουν την πατρίδα τους από τις δυνάμεις κατοχής δεν θα κάνουν ποτέ διάλογο με τις αμερικάνικες και βρετανικές δυνάμεις όταν κερδίζουμε στο πεδίο της μάχης. Έμεις έχουμε ξεκάθαρη θέση στη ζήτημα των διαπραγματεύσεων. Οι Ταλιμπάν θα σταματήσουν να πολεμούν και θα καθήσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων όταν οι δυνάμεις κατοχής και η βρετανική κυβέρνηση ανακοινώσουν ότι αποχωρούν από το Αφγανιστάν».

Ο αντίκτυπος της «βόμβας» Καντούμι

Οι πρόσφατες αποκαλύψεις του Φαρούκ Καντούμι, Γενικού Γραμματέα της Φατάχ και αντιπροέδρου της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO), στο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς και στον συνέργατό του Αμπάς και στον Αμπάς την αφορμή να αποφασίσει μονομερώς τη σύγκληση του συνεδρίου στη Βηθλεέμ, υπό την οικαίωση των Ισραηλινών τονικών, με σύχον να έχει τον ελεγχό των συνέδρων και να επιβάλλει τις αποφάσεις της κλίκας του, αφού η πλειοψηφία των αντιπάλων του βρίσκεται στο εξωτερικό και στη Γάζα και δεν μπορούν να συμμετέχουν. Ήδη η ισταγλήνη πλευρά ανακοίνωσε ότι αρνείται να δώσει εγγυήσεις για την ασφάλεια των συνέδρων που επρόκειτο να έρθουν από το εξωτερικό, ενώ στο πατιχνίδιο μπαίνει και η Χαμάς, η οποία μέχρι τώρα έχει μείνει έξω από την αντιπαράθεση Καντούμι - Αμπάς.

Οι καταγγελίες του Φαρούκ Καντούμι, που έγιναν σε συνέντευξη Τύπου στις 12 Ιουλίου στην ιορδανική πρωτεύουσα, με βάση ένα ντοκουμέντο το οποίο ο Καντούμι αποκαλύψει ότι του το εμπιστεύτηκε ο Αραφάτ, έχουν επισκασεί όχι μόνο τη συζήτηση για το ρήγμα Χαμάς - Φατάχ αλλά ακόμη και το φλέγον ζήτημα της επέκτασης των ισραηλινών εποικισμών στη Δυτική Όχθη, έχουν διχάσει ακόμη περισσότερο και έχουν πολώσει τη ήδη υπάρχοντα αντίπαλα στρατόπεδα μέσα στη Φατάχ, τροφροδοτούν και οξύνουν συνεχώς τη μεταξύ τους αντιπαράθεση, όπως επισημάνει ο γνωστός παλαιστίνιος δημοσιογράφος Khaled Amayreh σε σχετικό σχόλιο του, με τίτλο «Η βόμβα Καντούμι» (24/7/09).

Πανικόβλητος από τις αποκαλύψεις Καντούμι, ο Μαχμούντ Αμπάς επιτέθηκε εναντίον του, κατηγορώντας τον ότι διασπειρεί φτηνά ψέματα για να ματαιώσει το 6ο συνέδριο της Φατάχ, που πρόκειται να γίνει στην κατεχόμενη Βηθλεέμ την πρώτη βδομάδα του Αυγούστου. Στο χρόνο μπήκαν και στενοί συνεργάτες και σύμμαχοι του Αμπάς αποκαλύπτοντας τον Καντούμι «γέρο που πάσχει από γεροντική κατάθλιψη», έχουν διχάσει ακόμη και το σύγκεντρο της Παλαιστινιακής Αρχής και ότι σκόπευε να αποκαλύψει το ντοκουμέντο της προδοσίας στο 6ο συνέδριο της Φατάχ, μια ακόμη αμαρτωλή ιστορία.

Είκοσι χρόνια από το τελευταίο, το 5ο, συνέδριο και ύστερα από αλλεπάλληλες αναβολές, συγκροτήθηκε η προπαρασκευαστική επιτροπή για τη διοργάνωση του 6ου συνέδριού, η πλειοψηφία της οποίας τάσσονται υπέρ της σύγκλησης του στη Ζήτημα της Παλαιστινιακής Αρχής και ότι σκόπευε να αποκαλύψει τη συζήτηση προσέγγισης με τη Χαμάς και συνεπώς θα αντιταχθεί στην απελευθέρωση των κρατούμενων, που έχει τεθεί από τη Χαμάς ως προϋπόθεση για να προχωρήσει η διαδικασία του θεντικού διαλόγου.

Αυτό σημαίνει ότι όταν και αν συγκληθεί τελικά το 6ο συνέδριο στη Βηθλεέμ, θα στερείται αντιπροσωπευτικότητας και ευρύτερης πολιτικής νομιμοποίησης, αφού η συντριπτική πλειοψηφία των συνέδρων θα είναι από τη Δυτική Όχθη, υπό την απόλυτη γηρονία του Αμπάς. Σ' αυτή την συγκλητική και την αμερικανική βοήθεια. Τόνισε ότι το ντοκουμέντο που έφερε στο φως ο Καντούμι είναι γνήσιο και οι μόνοι άνθρωποι που το αρνούνται είναι αυτοί που έχουν όφελος από τα αφεντικά τους στη Μουκάτα (προεδρικό μέγαρο στη Ραμάλα). Εξέφρασε την υποστήριξή του στο Φαρούκ Καντούμι και δήλωσε ότι το συνέδριο της Φατάχ που θα συγκληθεί στη Βηθλεέμ δεν είναι αντιπροσωπευτικό της Φατάχ και αυτοί που θα το παρακολουθήσουν έχουν ελάχιστη σχέση με την «πραγματική Φατάχ».

Ενοι είναι βέβαιο. Η «βόμβα» του Φαρούκ Καντούμι θα έχει συμβάστες επιπτώσεις όχι μόνο στο επικείμενο 6ο συνέδριο, αλλά συνολικά στο παλαιστινιακό πολιτικό σκηνικό, σηματοδοτώντας πολιτικές ανακατατάξεις και απροσδιόριστες αυτή τη στιγμή πολιτικές εξελίξεις.

■ Ιταλία

Αντιφασιστικές Λαϊκές Περιπολίες

Αναμέναμε αντιδράσεις των αντιφασιστών στο ρατσιστικό νόμο που ψήφιστηκε πρόσφατα στην Ιταλία για τις «άσπιλες περιπολίες πολιτών» (Rondelli). Η πρώτη απάντηση ήρθε με Λαϊκές Αντιφασιστικές περιπολίες, όπως αυτή που έχει οργανωθεί στην περιοχή της Τοσκάνης από το «Κίνημα Λαϊκής Αλληλεγγύης» (Asp) και το «Κίνημα Υποστήριξης της Αντίστασης για το Κομμουνισμό» (Carc).

Χαρακτηριστικό είναι το επεισόδιο που έγινε το Σάββατο 26 Ιουλίου στην πόλη Μάσα Καράρα της Τοσκάνης, όταν η φασιστική περιπολία «SSS» εμφανίστηκε στην είσοδο του χώρου

Ανελέητο πογκρόμ κατά των «Ταλιμπάν» της Νιγηρίας

ΗΝιγηρία είναι η μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα της Αφρικής. Αυτό όμως δεν βοήθησε και πολύ το λαό της, του οποίου ο μέσος όρος ζωής είναι 47 χρόνια, ενώ το 70% βρίσκεται κάτω από το όριο φτώχειας. Πάνω σε αυτό το φόρντο, δεν θα πρέπει να αποτελεί έκπληξη η ανάπτυξη αντάρτικων κινημάτων που στρέφονται κατά της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Μέχρι σήμερα, το μόνο κίνημα που είναι παγκόσμια γνωστό είναι αυτό που μάχεται τις πετρελαικές εταιρίες στο Δέλτα του Νίγηρα (στο νότο της χώρας), με την ονομασία «Δύναμη Εθελοντών του Λαού στο Δέλτα του Νίγηρα». Από το 2004, ένα άλλο αντάρτικο κίνημα έκανε την εμφάνισή του, αυτή τη φορά στο βορρά. Είναι το ισλαμιστικό κίνημα «Μπόκο Χάραμ», που σημαίνει «Απαγορεύεται η δυτική εκταίδευση». Κίνημα που από τον αστικό κόσμο έχει πολιτογραφηθεί ως οι «Νιγηριανοί Ταλιμπάν». Είναι αυτό το κίνημα που έκανε την εντυπωσιακή του εμφάνιση την περασμένη Κυριακή, όταν τουλάχιστον 70 μέλη του επιτέθηκαν με χειροβομβίδες και όλμους σε αστυνομικά τμήματα στην πρωτεύουσα της επαρχίας Βαυαΐ (μία από τις 12 –σε σύνολο 36– επαρχίες της χώρας όπου ισχύει ο ισλαμικός νόμος), ως απάντηση στις συλλήψεις στελεχών του από την αστυνομία την προηγούμενη βδομάδα. Οι

συγκρούσεις επεκτάθηκαν σε άλλες τρεις επαρχίες του βορρά και ο νιγηριανός στρατός ανέλαβε δράση στέρεροντας το θάνατο σε εκατοντάδες ανθρώπους.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), ορισμένα πρακτορεία αναφέρουν πάνω από 300 νεκρούς (πολλοί από τους οποίους αντάρτες), ενώ οι συγκρούσεις βρίσκονται σε εξέλιξη. Ο νιγηριανός στρατός ίσως γράφει μια από τις πιο αιματοβαμένες σελίδες στην ιστορία του. Το χειρότερο είναι ότι αυτό το πογκρόμ «δικαιολογείται» από τα περισσότερα ΜΜΕ, λόγω των σκοταδιστικών απάθεων των ηγετών της οργάνωσης, που φέρεται να εμπνέεται από τους Αφγανούς Ταλιμπάν (μία βάση της φέρεται να έχει ονομαστεί μάλιστα «Αφγανιστάν»). Για όσους όμως συνεχίζουν να πιστεύουν ότι η θρησκεία δεν είναι παρά αντανάκλαση της πραγματικής ζωής στις ανθρώπινες συνειδήσεις, καμία

δικαιολογία δεν μπορεί να υπάρξει για να υποστηρίζουν την οποιαδήποτε «δημοκρατική» κυβέρνηση. Μπορεί να μην υπάρχει αμφιβολία ότι το κίνημα της «Μπόκο Χάραμ» δεν έχει καμία ταδική αναφορά και επιζητεί την επικράτηση των πιο σκοταδιστικών θρησκευτικών δοξασιών. Ομως, πίσω από την απέχθεια προς τη δυτική κουλτούρα και εκπαίδευση, την αντίθεση στο δαρβινισμό και τις επιστήμες (που απαντάται και στις «πολιτισμένες» και «δημοκρατικές» ΗΠΑ), την απαίτηση για επιβολή της Σαρία σε όλη τη χώρα, δεν κρύβεται τίποτ' άλλο παρά η αποξέωση του πληθυσμού της χώρας, που πεθαίνει από τη φτώχεια και τις αρρώστιες (η Νιγηρία κατατάσσεται στην τρίτη θέση των χωρών με τους περισσότερους θανάτους από AIDS), την ιδιαίτερη προστασία που μια χούφτα διεφθαρμένοι αστοί και πανίσχυροι πετρελαϊκοί κολοσσοί λυμαίνονται τον πλούτο της χώρας.

Είναι αυτή η απαξίωση που στέλνει πολλούς (ιδιαίτερα νέους, σύμφωνα με την τοπική αγγλόφωνη εφημερίδα "Daily Trast") να στρατευτούν στη «Μπόκο Χάραμ». Αυτή την αλήθεια αναγκάζονται να παραδεχτούν αικόμα και αιστικές φυλλάδες, όπως η Los Angeles Times, που σε πρόσφατο άρθρο της αναφέρει: «Η θρησκευτική βία, όπως οι παρόμοιες, μη συχετιζόμενες επιθέσεις από τους αυτονομιστές αντάρτες στην πλούσια σε πετρέλαιο περιοχή του Δέλτα του Νίγηρα, θεωρείται ευρέως σαν μια απόρριψη της κεντρικής κυβέρνησης που θεωρείται από αυτούς που την κριτικάρουν ως άπληση, διεφθαρμένη και ανεύθυνη. Η φτώχεια, η ανεργία, οι φτωχές υπηρεσίες και η αισθητή ότι η αστική ελίτ είναι η μόνη που επωφελείται από το πετρέλαιο της χώρας πυροδότησαν την οργή των ανταρτών» (Los Angeles Times, 29/7/09).

Ισως ο νιγηριανός στρατός να πετύχει την «εκκαθάριση» (που φαίνεται να επιζητούσε, μιας και ο ίδιος έριξε το λάδι στη φωτιά, συλλαμβάνοντας ηγετικά στελέχη της οργάνωσης). Οπως ο λιβανεζικός παλαιότερα είχε πετύχει να αφανίσει τους αντάρτες της «Φατάχ Αλ Ισλάμ», με ανελέητο πογκρόμ στο βορρά. Οταν όμως οι αιτίες που γεννούν τέτοια φαινόμενα παραμένουν άθικτες, η νίκη του στρατού δε μπορεί παρά να είναι «Πύρειος».

■ Κινέζοι εργάτες

Σκοτώνεις ένα στέλεχος, ακυρώνεις μια ιδιωτικοποίηση

30.000 περίπου κινέζοι εργάτες στην βιομηχανία χάλυβα συγκρούστηκαν με την αστυνομία σε διαδήλωση ενάντια στη σχεδιαζόμενη ιδιωτικοποίηση της κρατικής βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα Tongua, στην επαρχία Jilin. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων, εργάτες λιντσάρισαν μέχρι θανάτου τον γενικό διευθυντή της εταιρίας Jianlong, που σκόπευε να αγοράσει τη βιομηχανία. Το συγκεκριμένο στέλεχος είχε μπει στο στόχαστρο των εργατών ύστερα από δηλώσεις του ότι μετά τη συγχώνευση από τους 30.000 εργάτες της βιομηχανίας μόνο 5.000 θα παραμείνουν, ενώ οι υπόλοιποι θα απολυθούν με πενιχρές αποζημιώσεις. Ο γενικός διευθυντής είχε ετήσιο μισθό 438.000 δολάρια ενώ αρκετοί συνταξιούχοι εργάτες πάρουν μόλις 29 δολάρια το μήνα. Οι τοπικές αρχές και στελέχη του «Κινέζικης ανελαβούν να ελέγχουν τις αντιδράσεις των εργατών.

Το κινέζικο καθεστώς προωθεί κάτω από το τραπέζι σειρά συγχωνεύσεων και ιδιωτικοποίησεων στην κρατική βιομηχανία χάλυβα, οι οποίες προκαλούν χιλιάδες απολύτους, με σύχο χαρακτηριστικά την ανταγωνιστικότητά της στην πογκόσμια καπιταλιστική αγορά.

Τελικά, μετά τις συγκρούσεις των εργατών με την αστυνομία και το φόνο του διευθυντή, η τοπική κυβέρνηση αναγκάστηκε να ακυρώσει τη συμφωνία με την ιδιωτική εταιρία, καθιστώντας τον αγώνα τους παράδειγμα για τους απανταχού εργαζόμενους που πλήγησαν από την καπιταλιστική κρίση.

Στρώνουν το έδαφος για την εμπορευματοποίηση του κυκλώματος Ασφάλιση-Υγεία

■ Νότια Αφρική

Κρίση και αντίσταση

Αντιμέτωπη με ένα ευρύ φάσμα κοινωνικών συγκρούσεων βρίσκεται η Νότια Αφρική, που μετά από 17 χρόνια «ανάπτυξης» πέρασε και επίσημα σε κρίση. Μετά τις πρόσφατες συγκρούσεις μεταξύ αστυνομίας και εξαθλιωμένων Νοτιοαφρικανών που στέρευνται βασικών ειδών επιβίωσης, ήρθε η ώρα των δημοτικών υπαλλήλων να βγουν στους δρόμους, να νεκρώσουν τις δημοτικές υπηρεσίες σε μια σειρά πόλεις, όπως το Γιοχάνεσμπουργκ, να συγκρουστούν με την αστυνομία και να στήσουν οδοφράγματα.

Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, τα σωματεία των δημοτικών υπαλλήλων (που αριθμούν 150.000 μελη) δεν δέχονται την πρόταση των εργοδοτών για 13% αύξηση και επιμένουν στο 15% καθώς και στην κάλυψη των κενών θέσεων εργασίας

γαστίας συνεχίζοντας την απεργία. Η απεργία δημιουργεί νέο πονοκέφαλο στον νεοεκλεγμένο Πρόεδρο Jacob Zuma, που υποσχόταν 500.000 νέες θέσεις εργασίας

μέχρι το τέλος του χρόνου και ριζική βελτίωση του βιοτικού επιπέδου εκατομμυρίων Νοτιοαφρικανών που συνθλίβονται στις συμπληγάδες της κρίσης.

ΥΓ: Μούγκα ο «Ριζοσπάστης» για το ποιόν του νοτιοαφρικανού προέδρου. Τι να πουν οι άνθρωποι; Οι ο

«σύντροφοι» που έταζε λαγούς με πετροχήλια αποδείχτηκε κοινός πολιτικός απατεώνας και ότι από την προσφέροντας υπηρεσίες έναντι συγκεκριμένου αντίτιμου στους ασφαλισμένους κάθε ταμείου. Αυτό προϋποθέτει τη θέσπιση της κάρτας πίστωσης υγείας. Εχοντας ένα ορισμένο «πλαφόν» ο ασφαλισμένος θα μπορεί να το ξεδέψει όπου νομίζει. Το IKA θα χορηγεί το «πλαφόν» στους ασφαλισμένους του και ταυτόχρονα θα πουλά υπηρεσίες υγείας και σ' αυτούς και σε ασφαλισμένους άλλων ταμείων. Αρκεί να έχουν πίστωση στην κάρτα τους ή να πληρώσουν από την τσέπη τους.

Το νομοσχέδιο για το IKA θα προωθηθεί μάλλον στο δεύτερο θερινό τμήμα της Βουλής (τέλη Αυγούστου), οπότε θα έχουμε τη δυνατότητα να το δούμε καλύτερα, αν και τα ουσιαστικά ζητήματα θα αποφασιστούν με υπουργικές αποφάσεις.

Διαρκής η αντιασφαλιστική επίθεση

Αν αποκάλυψε κάτι -πέρα από αυτή καθαυτή την κατάργηση των ΒΑΕ- η θερινή αντιασφαλιστική εκστρατεία της κυβέρνησης είναι πως το Ασφαλιστικό δεν έκλεισε και δεν πρόκειται να κλείσει ποτέ. Μετά από κάθε σαρωτικό αντιασφαλιστικό νόμο μένουν κάποιες «ουρές» κι όταν ρυθμιστούν και αυτές, φτάνει η ώρα για ένα νέο αντιασφαλιστικό νόμο.

Από το 1990, που ξεκίνησε αυτός ο κύκλος των συνεχών ανατροπών, η ατζέντα είναι σταθερά αντεργατική, γιατί την καταρτίζουν αποκλειστικά οι κυβερνήσεις του κεφάλαιου. Ούτε για μια στιγμή η εργατική πλευρά δεν καθόρισε την ατζέντα. Οχι μόνο δεν κέρδισε κάτι, αλλά δεν διεκδίκησε τίποτα. Εκπροσωπούμενη από μια πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, εμφανίζεται να παζαρεύει πόσα θα χάσει. Και κάθε φορά χάνει περισσότερα.

Τα ΒΑΕ είναι ένας κομβικός σταθμός. Μιλάμε για 5 χρόνια δουλειάς. Δεν μιλάμε για το μεροκάματο που χάνεις κάτι σήμερα και ελπίζεις ότι θα το κερδίσεις αύριο. Τι σημαίνει 5 παραπάνω χρόνια δουλειάς το ξέρει κάθε εργαζόμενος, δεν χρειάζεται να το εξηγήσουμε εμείς. Αν φύγουν από τη μέση τα ΒΑΕ, ανοίγει ο δρόμος για νέες αυξήσεις στα γενικά όρια πλικίας συνταξιοδότησης, που τις εισηγούνται άλλωστε η ΕΕ, η ΔΝΤ, ο ΟΟΣΑ.

Μετά έχει σειρά και πάλι η σύνταξη, αφού στο μεταξύ περάσουμε από ανατροπές στην ασφάλιση υγείας. Στα τέλη Αυγούστου αναμένονται οι πρώτες αλλαγές, οργανωτικοτεχνικού χαρακτήρα, για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ώστε ανάμεσα στον ασφαλισμένο και το Ταμείο του να αναπτυχθεί μια καθαρά εμπορευματική σχέση: το Ταμείο πουλάει υπηρεσίες υγείας, ο ασφαλισμένος δικαιούται ένα ορισμένο όριο δαπανών και από εκεί και πέρα πληρώνει από την τσέπη του.

Αυτή εδώ η εφιμερίδα ποτέ δε μάσπισε τα λόγια της. Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι οι μάχες οπισθοφυλακών και μάλιστα υπό την πγεσία πουλημένων στρατηγών, οδηγούν μόνο σε ήττες. Ήθαυτή στην ιστορία της Ελλάδας δεν έχει υπάρξει συνολική αλλαγή προσανατολισμού και πορείας ότι παιχνίδι θα χαθεί για πολλά χρόνια. Ειδικά στη χώρα μας τα πράγματα είναι εξαιρετικά ζόρικα, γιατί τα Ταμεία έχουν καταληπτευθεί και είναι όλα στο κόκκινο, ενώ η κρίση κάνει τα πράγματα ακόμα πιο δραματικά. Οι εξελίξεις στον τομέα της αντιασφαλιστικής επίθεσης τα επόμενα χρόνια θα είναι ραγδαίες.

Η υπεράσπιση των ΒΑΕ, λοιπόν, είναι μια καλή ευκαιρία για ν' ανοίξει η εργατική τάξη τη δική της ατζέντα, για να περάσει στην αντεπίθεση. Να εμπνευστούμε απ' αυτά που γίνονται στη Γαλλία, την Κορέα, την Κίνα, παραμερίζοντας τους ψιφιδεείς γραφειοκράτες συνδικαλιστές.

■ Εκρηκτικής εκμετάλλευσης

Σύμφωνα με τα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας γύρω από την επικείμενη δημοσιοποίηση της έκδησης του ΔΝΤ για την ελληνική οικονομία, οι προβλέψεις του διεθνούς ιμπεριαλιστικού οργανισμού υποστηρίζουν ότι ο ελληνικός καπιταλισμός δα θρίσκεται σε κρίση τη διετία 2009-2010. Ο ρυθμός ανάπτυξης δα είναι αρνητικός (-1,7%) το 2009 και οριακά δετικός (+0,4%) το 2010. Η ανεργία δα διατηρηθεί στο 9,5% το 2009 και δα εκτιναχθεί στο 10,5% το 2010.

Εκ πρώτης όψεως η πρόβλεψη φαίνεται «τρελή». Με οριακή έστω ανάκαμψη το 2010, η ανεργία δα αυξηθεί. Καδόλου παράξενη δεν είναι η πρόβλεψη. Προϋποδέτει την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης. Οι καπιταλιστές, εκμεταλλεύονται την κρίση, δα μπορέσουν να αρπάζουν μεγαλύτερη μάζα σχετικής και απόλυτης υπεραξίας από λιγότερους εργαζόμενους. Ετσι, η μεν πτώση της παραγωγής δα υποχωρεί, η ανεργία όμως δα αυξανέται.

■ Ψεύτες

«Έργο του δικομματισμού» αποκαλεί ο «Πρίζοσπάστης» [Κυριακή, 26.6.09] την προσπάθεια κατεδάφισης των Βαρέων και Ανδυγιεινών (ΒΑΕ) ασκώντας κριτική σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ για τις αποφάσεις των κυβερνήσεων τους. Εντύπωση, όμως, μας κάνει που δεν λέει κουβέντα ενάντια στον ΣΥΝ, παραβιάζοντας τον κανόνα να μιλούν πάντοτε και για ευδύνες του ΣΥΝ δίπλα σ' αυτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Ακόμη και η κριτική στη ΓΣΕΕ είναι πολύ... λάιτ. Το δημοσίευμα μιλά για «τεράστιες ευδύνες (που) φέρει και η συμβιβασμένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ». Οι ευδύνες αυτές περιορίζονται στη συμμετοχή της ΓΣΕΕ στην Επιτροπή Μπεχράκη και στη σημερινή Επιτροπή.

Ο συντάκτης δεν δείχνει άσχετος και ανενημέρωτος. Αναφέρεται στο παρελθόν, σε μια κομβική για την εξέλιξη του ζητήματος των ΒΑΕ περίοδο: «Η πρώτη προσπάθεια για κατάργηση των ΒΑΕ έγινε το 1990 από την τότε κυβέρνηση της ΝΔ, που είχε, όπως σήμερα, συστήσει Επιτροπή. Ομως η Επιτροπή γνωμοδότησε ότι δε διαδέτει τα απαραίτητα στοιχεία για να καταλήξει σε συγκεκριμένη πρόταση». Αυτό είναι χονδροειδέστατο ψέμα. Γιατί εκείνη η Επιτροπή είναι που έβαλε για πρώτη φορά ταφόπετρα στα ΒΑΕ, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για ένα θεσμό αναχρονιστικό,

■ Ψεύτες από την πρώτη γραμμή

Πώς να χαρακτηρίσεις μια κυβέρνηση, η οποία καταδέτει μια νομοδετική ρύθμιση και από την πρώτη κιόλας γραμμή της αιτιολογικής της έκδησης προχωρά σ' ένα τεράστιο ψέμα;

Γράφουν οι υπουργοί στην αιτιολογική έκδηση της ρύθμισης για τα ΒΑΕ: «Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην αποκατάσταση των αδικιών και στον εξορδολογισμό του καταλόγου των Βαρέων και Ανδυγιεινών Επαγγελμάτων ο οποίος παραμένει αναδεύοργος από το 1951». Ετσι, ο ελληνικός λαός «πληροφορείται», ότι η κυβέρνηση πάει να εκσυγχρονίσει έναν πεπαλαιωμένο νόμο.

Φυσικά, η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Κανένας κανονισμός ΒΑΕ δεν καταρτίστηκε το 1951. Στον ιδρυτικό νόμο του ΙΚΑ προβλέφτηκε ο κανονισμός [άρθρο 28, παρ. 5], όμως αυτός δημιουργήθηκε, 12 χρόνια μετά, το Δεκέμβρη του 1963 και περιλάμβανε ελάχιστα επαγγέλματα, ενώ ουσιαστικά άρχισε να εφαρμόζεται [καθορισμός επασφάλιστρου] το Δεκέμβρη του 1965. Η χούντα ανέστειλε το 1969 τη διαδικασία ένταξης στα ΒΑΕ και μόλις το Δεκέμβρη του 1975, μετά την πτώση της χούντας, συστήθηκε στο ΙΚΑ Συμβούλιον Κρίσεως Βαρέων και Ανδυγιεινών Επαγγελμάτων και σιγά-σιγά, χάρη στους εργατικούς αγώνες, άρχισαν να μπαίνουν επαγγέλματα, ειδικότερες και χώροι στα ΒΑΕ. Το Δευτεροβάθμιο συμβούλιο κρίσης, για να μπορούν να προσφεύγουν κατηγορίες εργαζόμενων των οποίων οι αιτήσεις απορρίφθηκαν, ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1984. Από το 1986 ουσιαστικά οι κρίσεις πάγωσαν, ενώ το 1990 η κυβέρνηση Μητσοτάκη κατήργησε τα συμβούλια. Ουσιαστικά, όταν μιλάμε για ΒΑΕ, μιλάμε για μια δεκαετία. Την πρώτη δεκαετία της μεταπολίτευσης, με τους ισχυρούς εργατικούς αγώνες. Το αποτέλεσμα αυτών των αγώνων χαρακτηρίζεται, από το 1990 και μετά «ισχυρές πιέσεις συντεχνιακών συμφερόντων» και «αποτέλεσμα πελατειακών σχέσεων».

χουντικής Δημοκρατίας μας». Κατά τον Γ. Βότση, ο Καραμανλής αναδείχτηκε σε κορυφαίο με τέσσερις επιλογές: Φυλάκιση δικτατόρων [ζεχνώντας την αλλαγή της δικαστικής απόφασης που έλεγε «δάναντος»], τερματισμός της βασιλείας [ζεχνώντας το δημοψήφισμα με το 65% του λαού, στο οποίο κανείς δεν θα μπορούσε να πάει κόντρα εκείνη την εποχή], νομιμοποίηση του ΚΚΕ [οποία ειδηση για την Ελλάδα του 1974!] και εισοδος στην ΕΟΚ. Και βέβαια, ως ικανότατος γλείφητς, ο Γ. Βότσης θεωρεί καθοριστική την τελευταία απόφαση για την οποία ο Καραμανλής «πρωτίστως θα μείνει στην Ιστορία!»

ΥΓ: Οχι, για όλα τα υπόλοιπα, για τη μη «αποχουντοποίηση», για το δάψιμο του φακέλου της Κύπρου, για το αστυνομικό κράτος, για τις διορισμένες διοικήσεις στο συνδικαλισμό κ.λπ. κ.λπ. ο Βότσης δεν έγραψε κουβέντα. Προφανώς όλ' αυτά δεν αποτελούν στοιχεία της «καλύτερης δημοκρατίας που είχαμε ποτέ»

■ «Η καλύτερη δημοκρατία...»

Μια που μιλάμε για την «καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ» δεωρούμε χρέος μας να αναφερδούμε στα όσα κατήγγειλε ο (άγνωστός μας) αν. καθηγητής συνταγματικού δικαίου Στ. Τσακυράκης [Έλευθεροτυπία, 27.7.09]. Ο (επίσης άγνωστός μας) πολίτης Βασίλης Τσαλκιτζής υπέβαλε το 2001 μήνυση για κακουργηματική εκβίαση, δωροδοκία και παράβαση καδήκοντος κατά του σημερινού υφυπουργού Αμυνας Κώστα Τσαούλα. Ο εισαγγελέας που εξέτασε τη μήνυση έκρινε ότι έπρεπε να ασκηθεί δίωξη και ζήτησε την άρση της ασυλίας του Κ. Τσαούλα. Η Βουλή αρνήθηκε να άρει την ασυλία και ο πολίτης-μηνυτής προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανδρώπου, το οποίο το Νοέμβρη του 2006 καταδίκασε την Ελλάδα, με το σκεπτικό ότι είναι ανεπίτρεπτο να μην αίρεται η ασυλία για αδικήματα που δεν σχετίζονται με τα κοινοβουλευτικά καθήκοντα του βουλευτή. Ο Τσαούλας δεν πειριορίστηκε στην πολιτική ανέλιξη, αλλά υπέβαλε και μήνυση κατά του πολίτη για ψευδή καταμήνυση, ψευδορκία και δυσφήμηση. Και βρέθηκαν δικαστές οι οποίοι καταδίκασαν τον πολίτη σε πρώτο και δεύτερο βαθμό για ψευδή καταμήνυση σε φυλάκιση 20 μηνών. Ψευδής καταμήνυση για μια μήνυση η ουσία της οποίας ουδέποτε εκδικάστηκε!

■ Μοιρασμένοι ρόλοι

Σαν τους παλιούς ασφαλίτες, που στην ανάκριση μοιράζαν ρόλους και ο ένας εμφανίζοταν ως κακός και ο άλλος σαν καλός, έχουν μοιράσει τους ρόλους ο Ομπάμα με τον αντιπρόεδρό του Τζον Μπάιντεν. Ο Μπάιντεν έχει πάρει το ρόλο του «κακού». Του ανθρώπου που πετάει μια δήλωση, για να μετρήσουν αντιδράσεις και να 'ρθει μετά ο Ομπάμα να τη μαζέψει. Εμφανίστηκε, λοιπόν, ο αντιπρόεδρος σε βρετανικά ΜΜΕ, που είχαν αρχίσει τη γκρίνια για τη συμμετοχή της Βρετανίας στον πόλεμο του Αφγανιστάν, μετά την ομαδική μεταφορά πτωμάτων τέκνων της ενδόξου Αλβιώνος, και ζήτησε να σταματήσει η γκρίνια και να ενισχυθεί ο πόλεμος, γιατί ΗΠΑ και Βρετανία έχουν συμφέροντα στην περιοχή. Τους χτύπησε, δηλαδή, στην Αχίλλειο πτέρνα, με το βέλος που φέρει το όνομα «συμφέροντα».

■ Φτηνιάρικη προπαγάνδα

Γιαργάκης Παπανδρέου αρδρογραφών –καταπώς το συνηδίζει τελευταία– στην «Ημερίδια» του συγκροτήματος Μπόμπολα. Οικονομολογική ασχετούσνη, πολιτική φτήνια και ιδεολογική απατεωνιά σ' ένα εκρηκτικό χαρμάνι. Ιδού μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα.

«Η διεδυνής χρηματοπιστωτική κρίση φέρει την υπογραφή του νεοσυντηρητικού «δεολογήματος!» Προφανώς, οι σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις που διαχειρίστηκαν τις τύχες μεγάλων καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών κρατών, κατάφεραν να τα κρατήσουν μακριά από την κρίση. Ο Γκόρντον Μπράουν, ας πούμε, που κάποια στιγμή, το περασμένο φθινόπωρο, βαφτίστηκε «μάγος», δεν είναι σοσιαλδημοκράτης. Ο Ντομινικ Στρος-Καν, που διοικεί το ΔΝΤ, δεν είναι σοσιαλδημοκράτης. Ο Μπαράκ Ομπάμα, που διοικεί τις ΗΠΑ και προσφέρει στους καπιταλιστές το ένα «πακέτο» μετά το άλλο, δεν είναι η αμερικανική εκδοχή της σοσιαλδημοκρατίας. Ο Χοσέ-Λουΐς Θαπατέρο δεν είναι σοσιαλδημοκράτης. Ούτε ο Βάλτερ Στάινμαγιερ...»

«Οι προσδετικές και σοσιαλιστικές δυνάμεις διαμορφώνουν λόγιο τολμηρό, καινοτόμο, ρεαλιστικό». Οπως όλοι οι προαναφερθέντες και πολλοί άλλοι.

«Στόχος είναι να χτίσουμε έναν κόσμο νέο, πιο δίκαιο και πιο σταδερό. Έναν κόσμο στον οποίο η αγορά δα υπηρετεί τους πολίτες και όχι τους λίγους και ισχυρούς! Το κεφάλαιο γιατί η αγορά δεν είναι παρά οι κινήσεις και οι μεταμορφώσεις του κεφαλαίου δα υπηρετήσει τους εργαζόμενους... Ε, άει στο διάλογο με τις παπάρες σας. Βρείτε κάτι πιο σύγχρονο.

Βέβαια, αυτοί ζέρουν ότι ακόμα και οι παπάρες «πουλάνε» στην πολιτική, όταν απευθύνονται σ' έναν κόσμο απελπισμένο και κυρίως ηποπαθή.

Από το 1963, που καταρτίστηκε ο κανονισμός Βαρέων και Ανθυγεινών Επαγγελμάτων του ΙΚΑ, μέχρι το 1984, που σταμάτησαν να λειτουργούν οι επιτροπές κρίσης, είχαν ενταχθεί στα ΒΑΕ περισσότερες από 60 ομάδες επαγγελμάτων και περίπου 70 ειδικότητες. Οι επιτροπές κρίσης, τη λειτουργία των οποίων είχε πρωγώσει το ΠΑΣΟΚ το 1984, καταργήθηκαν με τον αντιασφαλιστικό νόμο 1902/90 των Μητσοτάκη-Σουφλιά. Εκείνη την περίοδο υπολογίζονταν ότι υπάγονταν στα ΒΑΕ περισσότεροι από 670.000 εργαζόμενοι, δηλαδή το 38% των άμεσα ασφαλισμένων στο ΙΚΑ.

Οσο το ΙΚΑ δεν παρουσιάζε ελλείμα-
τα, δηλαδή την περίοδο που βρισκόταν σε
εξέλιξη το πολύχρονο μεγάλο φαγοπότι
σε βάρος των αποθεματικών του, η αστι-
κή τάξη δεν θεωρούσε ιδιαίτερο πρόβλη-
μα το θεσμό των ΒΑΕ. Εύκολα δεν έμπαι-
νε κάποιος κλάδος ή κάποιο επάγγελμα,
αλλά δεν είχαμε και φιλολογία κατάργη-
σης. Ο αριθμός των εντασσόμενων κλά-
δων-επαγγελμάτων-εργαζόμενων αυξά-
νόταν. Με το που εμφανίστηκαν τα πρώ-

μέτρο προστασίας/διατήρησης της υγείας των εργαζομένων, ενώ λειτουργεί μερικές φορές αναστατωτικά στον εκσυγχρονισμό των συνθηκών εργασίας».

◆ Οτι ο θεομός των ΒΑΕ «εμπειρέχει το στοιχείο της προσβολής της προσωπικότητας του ανθρώπου ως πνευματικό άντος».

◆ Οτι η ένταξη στα ΒΑΕ δεν γινόταν με αντικειμενικά κριτήρια, αλλά «ο χαρακτηρισμός της όποιας κρίσης των αρμοδιών για το σκοπό αυτό επιτροπών ήταν καθα είναι υποκειμενικός, άρα αντιεπιστημονικός». Ετοι, ο θεσμός των ΒΑΕ «ευνόησε κάποιες κατηγορίες εργαζομένων και μάλιστα όχι πάντα αυτές που βρίσκονταν κάτω από δυσμενέστερες συνθήκες εργασίας, αλλά εκείνες που είχαν τη δύναμη ν' ασκήσουν τη μεγαλύτερη πίεση στην Πολιτεία».

◆ Οτι «η σύγχρονη τεχνολογία σε συνεργασία με την Ιατρική της Εργασίας είναι σήμερα σε θέση να ελαχιστοποιήσει τον επιπλέοντα κίνδυνο και να καταστήσει πλέον ασφαλείς και ακίνδυνες τις συνθήκες στους χώρους εργασίας, πράγμα

ματικού κινδύνου «σαν εναλλακτική ασφαλιστική κατεύθυνση, που θα υπερβαίνει τον υπάρχοντα θεσμό των ΒΑΕ». Ήταν τόσο ξεσαλωμένος ο... κομμουνιστής εκπρόσωπος των εργαζομένων, που στην καταληκτική συνεδρίαση της επιτροπής είπε τα εξής, όπως καταγράφηκε στα πρακτικά: «Ο θεσμός είναι αναχρονιστικός, πρέπει να φύγει από τη μέση, άρα θα κόψουμε 5 συντάξιμα χρόνια από κάποιους εργαζόμενους... Να προτείνουμε παραλληλή λήψη ασφαλιστικών μέτρων, για αντιμετώπιση των προβλημάτων με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη και μετά να πάμε στην κατάργηση!!!»

Τι είναι αυτός ο «ενιαίος κλάδος επαγγελματικού κινδύνου», που θα αντικαθιστούσε τα ΒΑΕ; Ενας κλάδος που θα χρηματοδοτούσε τις έρευνες για την υγειεινή και ασφάλεια της εργασίας και θα χορηγούσε αναπτηρικές συντάξεις. Τη σχετική πρόταση είχε επεξεργαστεί μια ομάδα συνεργατών του ΕΚΑ, υπό την προεδρία του Λαιμού, συζητήθηκε σε δυο συσκέψεις στελεχών από Ομοσπονδίες που καλύπτουν επαγγέλματα που ανήκουν στα ΒΑΕ, έτυ-

Πως η ΓΣΕΕ, με εισηγητή στέλεχος του ΚΚΕ, έθαψε τα ΒΑΕ

τα ελλείμματα στο ΙΚΑ, το 1986, έσκασε μύτη και η φιλολογία για κατάργηση των ΒΑΕ, με πρόσχημα το ενδιαφέρον για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζόμενων. Μα είναι δυνατόν να επιδοτούμε τη βλάβη της υγείας και την ανασφάλεια; Ελεγάνται (και εξακολουθούν να λένε) υποκριτικά τα παπογαλάκια του κεφαλαίου. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όχι μόνο δεν έκοψε το βίχα στους φιλολογούντες σ' αυτή την κατεύθυνση, αλλά άρχισε να οργανώνει ημερίδες και συνέδρια, προσφέροντας θέσεις εισηγητή σ' αυτά τα παπογαλάκια. Ο θεσμός των ΒΑΕ, από ασφαλιστική κατάκτηση του εργατικού κινήματος μετατράπηκε σε θέμα προς συζήτηση, σε διακυβευόμενο. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μολονότι υποκριτικά υπερασπίζόταν ακόμη τα ΒΑΕ, έστρωνε το δρόμο για το πέρασμα σε νέες θέσεις.

Πρώτο το ΠΑΣΟΚ θέσπισε την «επανάκριση» των ΒΑΕ (νόμος 1654/1986), αλλά τα πράγματα ήταν τότε ανώριμα και το εγχείριμα δεν προχώρησε. Ο Μητσοτάκης έκανε ένα ακόμη βήμα. Ο αντιασφαλιστικός νόμος 1902/90 πρόβλεψε τη δημιουργία μιας «επιστημονικής επιπροπής» που θα έκανε την επανάκριση, ενώ ταυτόχρονα απαγόρευσε κάθε νέα ένταξη στα ΒΑΕ, καταργώντας τις επιπροπές κρίσης (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια).

ναμία εφαρμογής των κατάλληλων και σύγχρονων τεχνολογιών, για μια περιορισμένη χρονική μεταβατική περίοδο, κατά την οποία οι επιχειρήσεις οφείλουν να προσαρμοστούν». Πρότειναν, δηλαδή, στην κυβέρνηση (χωρίς να το λένε ευθέως), να καταργήσει τα ΒΑΕ και να δημιουργήσει έναν άλλο θεσμό, στον οποίο θα ενταχθούν για περιορισμένο χρονικό διάστημα ελάχιστα επαγγέλματα!

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η εν-

Το θέμα πέρασε σχεδόν στο ντουύκον, η επιτροπή συγκροτήθηκε στα μουλωχτά και η ΓΣΕΕ έσπευσε να πάρει μέρος σ' αυτή. Εκπρόσωπός της ήταν ο **Σ. Λαιμός**, συνδικαλιστικό στέλεχος του ΚΚΕ και μέλος της διοίκησης του ΕΚΑ. Το Νοέμβρη του 1991 η επιτροπή κατέληξε **ομόφωνα** σε πόρισμα («Εισηγητική Εκθεση της Επιτροπής για την Επανεκτίμηση του θεσμού των ΒΑΕ»), το οποίο παραδόθηκε

σρες των Β.Ε.Σ., το οποίο παραστήθηκε στις 25 του ίδιου μήνα στον υπουργό Εργασίας Δ. Σιούφα, ο οποίος το έδωσε στηρίζοντας τη δημοσιότητα μ' ένα λακωνικό δελτίο Τύπου. Ο αστικός Τύπος το πέρασε στο ντούκου, αλλά η... εφημερίδα της εργατικής τάξης, **«Πιζούσταστης»**, το βρήκε θετικό (φύλλο της 29.11.1991). Τι έλεγε αυτό το... θετικό πόρισμα;

◆ Οτι ο θεσμός των BAE «δεν συνιστά

χε παραπέρα επεξεργασίας σε σύκεψη κυριαρχίαν στελεχών της ΓΣΕΕ και δόθηκε στους συνέδρους του 18ου συνέδριου του ΕΚΑ (Μάιης 1991), χωρίς όμως να συζητηθεί. Γινόταν ζύμωση, με ομοφωνία όλων των τάσεων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Τα σημειώνουμε αυτά, γιατί μετά την αποκάλυψη του πτορίσματος και των πρακτικών της επιτροπής (από την «Ταξική Ανασυγκρότηση»), ξέσπασε σάλος και διάφοροι γραφειοκράτες άρχισαν να τα φορτώνουν στο Λαιμό, ότι δήθεν αυτός ενήργησε ατομικά. Όμως, αυτός είχε συνεχή συνεργασία με την Εκτελεστική Επιτροπή της ΓΣΕΕ, την οποία ενημέρωνε και έπαιρνε οδηγίες, ενώ τις θέσεις αυτές είχε τεκμηριώσει με εισήγησή της και η Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας της ΓΣΕΕ. Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΓΣΕΕ τότε είχε Πασόκο πρόεδρο και γενικό γραμματέα από τον Περισσό!

Στη συνέχεια, ήρθε ο δεύτερος αντιασφαλιστικός νόμος (2084/1992), ο περιβόλιτος νόμος Σιούφα, και το θέμα των ΒΑΕ έφυγε από την πρώτη γραμμή της επικαιρότητας. Επανήλθε με το νόμο Ρέππα. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, αντί να βάλει βέτο σε κάθε συζήτηση «επανακαθορισμού» των ΒΑΕ και να ζητήσει να λειτουργήσει ο θεομός όπως λειτουργούσε πριν ο Μητσοτάκης καταργήσει της επιτροπές κρίσης, συμφώνησε στη σύσταση επιτροπής για τον «επανακαθορισμό» των ΒΑΕ. Το έδαφος ήταν στρωμένο από πριν. Τις θέσεις τις είχε και ήταν αποφασισμένη να βοηθήσει κάθε κυβέρνηση να ξεφορτωθεί αυτό το θεσμό ασφαλιστικής προστασίας ενός μεγάλου ποσοστού εργατών. Εδώ βοήθησε την κυβέρνηση Μητσοτάκη, δε θα βοηθούσε την κυβέρνηση Σημίτη ή την κυβέρνηση Καραμανλή;

Είναι χαρακτηριστικό ότι στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε η ΓΣΕΕ την περισσέμνη εβδομάδα, ωραιοποιεί τη σημερινή επιτροπή που συνέστησε η Πετραλία, επειδή χρησιμοποιεί νέα κριτήρια, βασικό εκ των οποίων είναι ο «εποιγγελματικός κίνδυνος». Η ιστορία του ξεπουλήματος συνεχίζεται.

Αρχίζει το «ξεπάτωμα» των ΒΑΕ

Την ώρα που το προηγούμενο φύλλο της «Κ» οδεύει προς το τυπογραφείο, η κυβέρνηση κατέθετε στη Βουλή την αναμενόμενη τροπολογία, που ανοίγει το δρόμο για την επί της ουσίας κατάργηση ενός ασφαλιστικού θεσμού που έχει συμπληρώσει 45 χρόνια ζωής και καλύπτει περίπου 700.000 εργάτες και εργάτριες.

Η τροπολογία είναι εξαιρετικά απλή στο περιεχόμενό της. Οι υπουργοί Εργασίας και Οικονομίας μπορούν με κοινές αποφάσεις τους, ύστερα από γνώμη της διαφορού Επιτροπής Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων, που συγκροτείται (θα δούμε παρακάτω τι είναι αυτή η Επιτροπή), να εντάσσουν χώρους, ειδικότητες και επαγγέλματα στα ΒΑΕ.

Μέχρι να λειτουργήσει αυτή η Επιτροπή για να κρίνει (υποτίθεται) νέα επαγγελματα-ειδικότητες-χώρους που θα ζητήσουν να ενταχθούν στα ΒΑΕ, με κοινές αποφάσεις των ίδιων υπουργών καθορίζονται τα επαγγέλματα, οι ειδικότητες και οι χώροι που υπάγονται στα ΒΑΕ, με βάση το πόρισμα της επιτροπής Μπεχράκη, που έχει εκδοθεί από πέρυσι, και το πόρισμα της επιτροπής που λειτουργεί τώρα (για επαγγελματα-ειδικότητες-χώρους που έως τώρα δεν ανήκαν και ζητούν να ενταχθούν στα ΒΑΕ).

Σ' αυτό το σημείο βρίσκεται η καρδιά όλης της ρύθμισης.

Καταρχάς, οι υπουργοί μετατρέπονται σε απόλυτους μονάρχες που αποφασίζουν ανεξελεγκτα. Εχει σημασία να δούμε ποια είναι η έως τώρα ιστορία του θεσμού. Με το παλιό καθεστώς (μέχρι το 1990) αποφάσιζαν οι επιτροπές κρίσης (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) για την ένταξη ή μη ένταξη στα ΒΑΕ και οι αποφάσεις τους ήταν υποχρεωτικές για τους υπουργούς, που εξέδιαν αποφάσεις μετά από εισήγηση του ΔΣ του ΙΚΑ. Το 1990 η κυβέρνηση Μητσοτάκη κατάργησε τις επιτροπές κρίσης. Το 2002 με το νόμο Ρέππα ορίστηκε η διαδικασία επανάκρισης των ΒΑΕ, που θα γνώταν με Προεδρικό Διάταγμα, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της «Επιστημονικής Επιτροπής». Δηλαδή, η γνώμη της επιτροπής που θα λειτουργούσε θα ήταν υποχρεωτική για τον υπουργό. (Οπως είναι γνωστό, η πρώτη επιτροπή, που άρχισε επί ΠΑΣΟΚ και ολοκλήρωσε επί ΝΔ, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να προτείνει κατάλογο ΒΑΕ, γιατί δεν έχει κανένα επιστημονικό δεδομένο για να κρίνει). Ο Στουριδης άλλαξε τη σχετική διάταξη του νόμου Ρέππα, προβλέποντας ότι η επιτροπή θα εκφέρει απλή γνώμη (δηλαδή, δεν θα είναι υποχρεωτική για την κυβέρνηση), όμως διατήρησε την υποχρέωση έκδοσης ΠΔ. Τώρα, η κυβέρνηση Καραμανλή καταργεί και την

έκδοση ΠΔ και προβλέπει απλή απόφαση υπουργών, που σημαίνει ότι δεν χωρά έλεγχος από το ΣΤΕ. Η λίστα «θα γίνεται με κοινή υπουργική απόφαση, γιατί έτσι επιβάλλει η κοινή λογική», δηλώσε με θράσος χιλίων πιθήκων η Πετραλία στη NET!

Το δεύτερο σημαντικό στοιχείο είναι η αναφορά στην επιτροπή Μπεχράκη, το πόρισμα της οποίας είναι γνωστό και πετάει την πλειοψηφία των επαγγελμάτων-ειδικοτήτων χώρων έξω από τα ΒΑΕ, δημιουργώντας μάλιστα τέσσερις κατηγορίες (γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο αναλυτικά για το πόρισμα). Το πόρισμα της επιτροπής Μπεχράκη είναι το μοναδικό σημείο αναφοράς για την κυβέρνηση. Η άλλη επιτροπή αποκλείεται να το αλλάξει. Πρώτο, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των μελών της ήταν μελή και στην επιτροπή Μπεχράκη, το πόρισμα της οποίας ήταν ομόφωνο (είχαν αποχωρήσει οι εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ και του ΤΕΕ), οπότε αποκλείεται να στραφούν ενάντια στον εαυτό τους και μάλιστα μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Δεύτερο, γιατί ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι αυτή η επιτροπή πάει να κινηθεί σε κατεύθυνση αντίθετη μ' αυτή της επιτροπής Μπεχράκη, η κυβέρνηση έχει κάθε δυνατότητα να την καταργήσει, αφού η θητεία της έληξε χτες ή θα επιλεγούν από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου δεν έχει καμιά σημασία, όπως καταλαβαίνετε.

Η Πετραλία δήλωσε, ακόμη, ότι δεν αποδέχεται την κατηγοριοποίηση. Αυτό το έχει πει και παλιότερα και έχει την εξή-

ση θα εξαρτηθεί αποκλειστικά από τον κυβερνητικό σχεδιασμό (πότε θέλει η κυβέρνηση να βγάλει την πρώτη υπουργική απόφαση) και από τις διαθέσεις που θα δείξει αυτή η επιτροπή να προσαρμοστεί στο πλαίσιο της επιτροπής Μπεχράκη. Αρα, το πόρισμα της επιτροπής Μπεχράκη είναι το Α και το Ω. Αυτό θα αποτελέσει τη βάση για το πέταγμα έξω από τα ΒΑΕ όλων των επαγγελμάτων-ειδικοτήτων χώρων που ανήκουν ως τώρα.

Στην ίδια εμφάνισή της στη NET η Πετραλία υπήρξε σαφής: τη σχετική λίστα ετοιμάζουν πυρετώδως υπηρεσιακού παράγοντες του υπουργείου και θα είναι έτοιμη τον Αύγουστο (μες στο κατακάλκαιρο, δηλαδή), ενώ βάση της θα είναι το πόρισμα της επιτροπής Μπεχράκη οι νομικοί μελητης Γ. Ψηλός και Δ. Μπούρλος. Πρέπει, όμως, να σημειωθούμε ότι η κατηγοριοποίηση επιβλήθηκε στην επιτροπή Μπεχράκη από το υπουργείο Εργασίας, γιατί έπρεπε να δοθεί επιστημονικόφρανεια στη διατελεγένη υπηρεσία αυτής της επιτροπής. Αφού στα χέρια τους δεν είχαν κανένα επιστημονικό δεδομένο, γεγονός που σημείωναν όλοι οι θεσμοί που ασχολούνται με το θέμα (ΕΛΙΝΥΑΕ, Εταιρία Ιστρικής της Εργασίας, προηγούμενη επιτροπή για τα ΒΑΕ), έπρεπε να εφεύρουν την κατηγοριοποίηση, για να υποστηρίξουν ότι τάχα εξέτασαν επιστημονικά τα πάντα και κατάφεραν να κατατάξουν όλα τα ΒΑΕ με βάση το βαθμό βαρύτητας και επικινδυνότητας.

Το μόνο προγματικό ερώτημα, πλέον, είναι πώς θα κάνει τις επιλογές η κυβέρνηση από τις τέσσερις κατηγορίες της επιτροπής Μπεχράκη. Εννοεί τη σημαίνει αυτό; Οτι η διαρκής επιτροπή, η οποία θα ελέγχεται από τις κατηγοριοποίηση. Αυτό το έχει πει και παλιότερα και έχει την εξή-

ται πως θα πετάξει έξω όσους πετάει και η επιτροπή Μπεχράκη. Θα πάρει, όμως, και άλλους, κυρίως από τις κατηγορίες 1 και 2, που κρίθηκαν «χαμηλής βαρύτητας». Το πόση έκταση θα πάρει αυτή τη φορά το ξωπέταγμα δεν έχει σημασία. Γιατί το θέμα παραμένει ανοιχτό και ο κατάλογος θα αναθεωρείται συνεχώς, με πρόσχημα τη «βελτίωση των όρων υγειεινής και ασφάλειας της εργασίας». Αυτό θα είναι το έργο της νέας, διαρκούς επιτροπής που δημιουργείται.

Η κυβέρνηση υποκριτικά δημιουργεί και τη διαρκή Επιτροπή Κρίσεως Βαρέων και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων, στην οποία αναφερθήκαμε στην αρχή, «με αρμοδιότητα τη γνωμοδότηση για την υπαγωγή εργασίων, ειδικοτήτων ή χώρων εργασίας στα βαρέα και ανθυγειενών επαγγελμάτων». Μετά το πόρισμα της επιτροπής Μπεχράκη, που θεσμικά πλέον (με αναφορά στη νομική διάταξη που εισάγεται) θεωρείται βάση για την περί ΒΑΕ κρίση, ο ρόλος αυτής της επιτροπής είναι να πετάει συνεχώς κόσμο έξω από τα ΒΑΕ. Αντε και κάποια σπανιότατα, να βάζει κανένα επαγγελμα. Διότι το πόρισμα της επιτροπής Μπεχράκη είναι δεσμευτικό. Τι σημαίνει αυτό; Οτι η διαρκής επιτροπή, η οποία θα ελέγχεται από την προηγούμενη επιτροπή Μπεχράκη, θα ακολουθεί τη μεθοδολογία της επιτροπής

■ ΠΑΣΟΚ

Στήριξη επί της ουσίας

Βγήκε η αρμόδια πολιτική εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ υποτίθεται για να κάνει πολεμική στην κυβέρνηση για τη ρύθμιση για τα ΒΑΕ. Από τις πρώτες κιδούς λέξεις της δήλωσής της, φάνηκε το στήμα της αντιπολιτευτικής-συμπολιτεύμενης γραμμής: «Μετά από πεντέμισι χρόνια αδράνειας... δηλωσίσιας... κενών εξαγγελιών για τα βαρέα και ανθυγειενά...». Το βασικό στοιχείο κριτικής προς την κυβέρνηση είναι ότι επί πεντέμισι χρόνια αδράνειας!

Αμέσως μετά έρχεται το δεύτερο στοιχείο κριτικής: «Επιχειρεί θεσμικές ανατροπές, χωρίς διάλογο, με ύποπτη βιασύνη και προχειρότητα! Ούτε λέξη για την ουσία της κυβερνητικής ρύθμισης. Κριτική μόνο για τη μεθόδευση. Τέλος, έρχεται η ουσία: «Ακόμη και το ενδεχομένως θετικό στοιχείο, δηλαδή η δημιουργία μιας διαρκούς Επιτροπής Κρίσεων, ακυρώνεται. Ακυρώνεται, με την αμφιβόλου συνταγματικότητας ρύθμιση, για την Κοινή Υπουργική Απόφαση, υπαγωγής νέων επαγγελμάτων, με έωλο τρόπο, στα βαρέα και ανθυγειενά». Ούτε λέξη ενάντια στο αισχρό πόρισμα της επιτροπής Μπεχράκη. Ούτε λέξη για την πρόθεση να πετούχει έξω από τα ΒΑΕ η πλειοψηφία των επαγγελμάτων, ειδικοτήτων και χώρων.

Η Χριστοφιλοπούλου κατέληξε καταγγέλλοντας «τις μεθοδούσεις, όσο και την ουσία της ρύθμισης αυτής», ζητώντας «την άμεση απόσυρση της» και αναφωνώντας: «Επιτέλους, λίγη σοβαρότητα και διάλογος, δεν θα έβλαπταν καθόλου τη Δημοκρατία και την οικονομία μας!»

Η κυβερνητική βούληση να περάσει την τροπολογία για τα ΒΑΕ ήταν ξεκάθαρη. Παρά ταύτα, η ΓΣΕΕ, πιστή στο θεσμικό της ρόλο, όχι μόνο δεν αποχωρούσε από την κακόφημη επιτροπή, που έφτιαξε η κυβέρνηση για να καλύψει τις βρομίες της και να τους προσδώσει επιστημονικό κύρος, αλλά ωραιοποιούσε το ρόλο α

■ **Με τις ψήφους ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ**

Αποικιοκρατικά δικαιώματα στην οικογένεια Νιάρχου

Τους παραδίδουν Εθνική Βιβλιοθήκη και Εθνική Λυρική Σκηνή

Στις 23 Ιούλη, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΛΑΟΣ επικύρωσαν απόφια στη Βουλή την αποικιοκρατική σύμβαση του ελληνικού δημοσίου με την οικογένεια Νιάρχου, με την οποία μπαίνει κάτω από τη σκέπη της η Εθνική Βιβλιοθήκη και η Εθνική Λυρική Σκηνή. Δεν έγιναν οισβαρές αλλογές κατά τη συζήτηση στη Βουλή της σύμβασης, γιατί κυβέρνηση και ίδρυμα Νιάρχου είχαν φροντίσει να περιληφθούν σ' αυτή όροι, σύμφωνα με τους οποίους απαγορεύονται τροποποιήσεις στις βασικές διατάξεις της σύμβασης. Η μη τήρηση αυτών των απαγορεύσεων, τόσο κατά την ψήφιση της σύμβασης όσο και κατά την εφαρμογή της, θα ήταν αιτία πολέμου και αποχώρησης της οικογένειας από τον Οργανισμό, που είναι εταιρία ειδικού σκοπού, την οποία κουμαντάρει το «Κέντρο Πολιτισμού Ιδρυμα Σταύρος Νιάρχου». Και μόνο αυτή η ιταμή αξίωση, που ξεφτίλιζε το αστικό κοινοβούλιο, μέσω του οποίου υποτίθεται ότι κυβερνά ο λαός, αρκεί για να κατοδεξεί το λακεδισμό των αστών πολιτικών έναντι των μεγάλων καπιταλιστικών ομίλων. Σημειώνουμε ότι, αν υπάρχει αποχώρηση της οικο-

γένειας από' αυτόν τον Οργανισμό, δημιουργείται υποχρέωση του ελληνικού δημοσίου να επιστρέψει σ' αυτή και σε διάστημα τριών μηνών όλη την δαπάνη της για την κατασκευή του «Κέντρου Πολιτισμού»!

Είναι τέτοιος ο λακεδισμός των τριών αυτών αστικών κομμάτων προς την οικογένεια Νιάρχου γιατί θα βάλει 450 εκατ. ευρώ για την κατασκευή του Κ.Π. Η ΝΔ ψεύδεται λέγοντας ότι το «Ιδρυμα» θα αποχωρήσει μετά την κατασκευή του Κ.Π. Γιατί σύμφωνα με την επικυρωθείσα σύμβαση, με το καταστατικό της εταιρίας που θα εποπτεύει το Κ.Π. και με άλλα επικυρωμένα έγγραφα, το «Ιδρυμα» και μετά την παράδοση των μετοχών της εταιρίας έχει πολλά αποκλειστικά προνόμια, που βάζουν τη σφραγίδα τους στην πολιτική της εταιρίας. Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικά:

◆ Δεν μπορεί ν' αλλάξει ούτε ένα «και» από τα άρθρα του καταστατικού της εταιρίας, χωρίς τη συναίνεση της οικογένειας Νιάρχου.

◆ Κατά την περίοδο της λεγόμενης διαχείρισης του Κ.Π., (δηλαδή την περίοδο που το «Ιδρυμα» παραδίνει τις μετοχές του στο ελληνικό δημόσιο), η οικογένεια έχει το δικαίωμα να

παίρνει και να ελέγχει τα βιβλία της εταιρίας!

◆ Για ν' αλλάξει η επωνυμία της εταιρίας ή για να σταματήσει η εταιρία τη λειτουργία της απαιτείται προηγούμενη συναίνεση της οικογένειας.

◆ Κατά την περίοδο που θα λειτουργεί το Κ.Π. το ελληνικό δημόσιο θα έχει το δικαίωμα να προτείνει μέχρι τρία από τα εππά μέλη του ΔΣ ως εκπρόσωπους της Εθνικής Βιβλιοθήκης και της Λυρικής Σκηνής. Εμμέως πλην σαφώς (αφού δεν γίνεται καμία αναφορά είτε στη σύμβαση είτε στο καταστατικό της εταιρίας και δεδομένου ότι και το ελληνικό δημόσιο δεν έχει το δικαίωμα να τροποποιεί μονομερώς το καταστατικό) τα τέσσερα υπόλοιπα μέλη που θα προτείνει το ελληνικό δημόσιο θα είναι συμφερόντων της οικογένειας Νιάρχου!

◆ Υπάρχει πλήρης φορολογική απαλλαγή για όλες τις δραστηριότητες της εταιρίας, πλην του ΦΠΑ.

◆ Το Ιδρυμα έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί απεριόριστα όλες τις εγκαταστάσεις του Κ.Π. και να μην καταβάλλει δροσιμή στην εταιρία. Σε περίπτωση που εισπράττει έσο-

δα για τις δραστηριότητες αυτές, τα έσοδα αυτά πηγαίνουν στην εταιρία. Σ' αυτή την περίπτωση, το όφελος είναι πάλι της οικογένειας, μια κι αυτή θα διαχειρίζεται τόσο την εταιρία όσο και τα οικονομικά της.

◆ Το Ιδρυμα έχει το αποκλειστικό προνόμιο να καθορίζει τους γενικούς όρους συντήρησης και τον κανονισμό λειτουργίας του «Κέντρου Πολιτισμού Ιδρυμα Σταύρος Νιάρχος». Δηλαδή, και τον κανονισμό λειτουργίας της Εθνικής Βιβλιοθήκης και της Εθνικής Λυρικής Σκηνής!

◆ Η οικογένεια δεν αρκεί στηκε στο ότι το «Κέντρο Πολιτισμού» θα φέρει μόνιμα το όνομα του Σταύρου Νιάρχου. Απαίτησε και πέτυχε να φέρουν το όνομά του τόσο η κεντρική αιθουσανάνγωσης της Βιβλιοθήκης, όσο και η κεντρική σκηνή της Λυρικής! Ακόμη, απαίτησε και πέτυχε να μπει διάταξη στη σύμβαση με την οποία η οικογένεια έχει το δικαίωμα να βάλει τρεις προτομές του «μεγάλου ευεργέτη Σ. Νιάρχου»!

◆ Η Εθνική Βιβλιοθήκη και η Εθνική Λυρική Σκηνή θα πληρώνουν νταβατζλίκι στην εται-

ρία, τόσο για την χρήση των εγκαταστάσεών τους όσο και για τη συντήρησή τους.

◆ Τέλος, η «ευεργέτιδα οικογένεια», όπως προαναφέραμε, έχει το δικαίωμα αποχώρησης από την εταιρία, με τη «λύση της σύμβασης» και την απαίτηση από το ελληνικό δημόσιο να δώσει όλα τα ποσά που δαπάνησε για την κατασκευή του «Κέντρου Πολιτισμού».

ΥΓ: Δυστυχώς, ο χώρος δεν επιτρέπει να αναφερθούμε αναλυτικά στο διαγωνισμό λακεδισμού στον οποίο επιβάθμικαν οι εκπρόσωποι όλων των αστικών κομμάτων, που προσκυνούσαν από το βήμα της Βουλής τη μεγαλεφοπλιστική οικογένεια. Σημειώνουμε μόνο την αγωνιώδη προσπάθεια της τομεάρχισσας του ΠΑΣΟΚ Μαρίας Δαμανάκη, που οχτώ φορές μέσα σε ελάχιστα λεπτά της ώρας επινέλαβε τη φράση «το δημόσιο συμφέρον εξασφαλίζεται». Σαν ηθοποίος που κάνει πρόβα σε μια φράση που του φαίνεται εντελώς ψεύτικη. Τέλος, σημειώνουμε τη διαφοροποίηση της βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Αννας Φλίνη (που ξεκίνησε επί δικτατορίας από το ΕΚΚΕ) και τόχηκε θερμά υπέρ της σύμβασης.

παπούϊση της διαπιστωθείσας παράβασης.

Λέγεται ότι μεθοδεύεται η επιβολή ποινής επιπλήξης στον Γ. Γκαβαλέκα που θα συμπαρασύρει και την ποινή προς τον Αθ. Παπαθεοδώρου. Αν τελικά η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας τολμήσει να επιβάλει αυτή τη «λάιτ» ποινή, τι θα κάνει με τη δεύτερη έκθεση, της Αλεξ. Φραγκελάκη, που είναι Β' Επιθεωρήτρια Ελεγκτής του ΣΕΕΔΔ, η οποία σύντομα θα παραδοθεί τόσο στο ΣΕΕΔΔ όσο και στο υπουργείο Γεωργίας; Μια έκθεση που θα είναι πιο ουσιαστική, δεδομένου ότι η επιθεωρήτρια επικοινωνήσε με τον Α. Κατζηλάκη. Αναγκάστηκαν να το κάνουν, μετά από τα απανωτά δημοσιεύματά μας και τις επισκέψεις μας στο γραφείο του Λ. Ρακιντζή, ο Γενικός Επιθεωρήτης Δημόσιας Διοίκησης και ο Εδικός Γραμματέας του ΣΕΕΔΔ. Τι θα πει στους διαμαρτυρόμενους κατοίκους των διάφορων περιοχών της Ελλάδας και ιδιαίτερα στους 80 κατοίκους της Αργολίδας, που απαιτούν την παραδειγματική τιμωρία τους; Θα μείνει στη «λάιτ» ποινή, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στους διαμαρτυρόμενους κατοίκους να καταλάβουν ότι την κύρια ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση φέρει η πολιτική ηγεσία; Ιδωμεν. Ομως, σε κάθε περίπτωση απάντησης από την πολιτική ηγεσία, την κύρια ευθύνη φέρει αυτή.

■ Γη Υψηλής Παραγωγικότητας

Διαρκές το έγκλημα

Να τιμωρηθούν άμεσα οι υπηρεσιακοί παράγοντες

Παραγωγικότητας. Το Δεκέμβρη του 2007, ο τότε υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός, προκειμένου να διασκεδάσει τις άσχημες εντυπώσεις που είχαν δημιουργηθεί σε βάρος του και προκειμένου να κλείσει την έρευνά του το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (έρευνα που είχε οδηγήσει στην σύνταξη της πρώτης έκθεσης), συγκρότησε 17μελή επιτροπή (από την οποία απέκλεισε τον καθ' ύλη αρμόδιο Α. Κατζηλάκη). Η επιτροπή αυτή συνεδρίασε μόνο δύο φορές, δεν έβγαλε κανένα πτύσμα και με εντολή Α. Κοντού δεν συνέχισε τις εργασίες της. Φαίνεται ότι τα μέλη της -ή τουλάχιστον η πλειοψηφία- δεν ήταν διατεθειμένα να συντάξουν έκθεση καθ' υπαγόρευση και αρεστή στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Εποικούσαν την παραγόντα περιοχή της Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, Λ. Ρακιντζή, να παρέμβουν και να ζητήσουν ανάμεσα σ' αλλα και την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου κατά των δύο από τις περιεχόμενες στην παραγόντα περιοχές στην οποίες απέστειλε στο υπουρ-

ριών στη ΔΧΠΠ από κατοίκους πολλών περιοχών, που καταγγέλλουν τις παραβιάσεις των Διευθύνσεων Γεωργίας των Νομαρχικών Αυτοδιοίκησεων και απαιτούν από τους Γ. Γκαβαλέκα και Α. Παπαθεοδώρου να δίνουν τα έγγραφά τους στον Α. Κατζηλάκη, ως τον μόνο αρμόδιο να τους απαντήσει στα ερωτήματά τους.

Η σωρεία των καταγγελιών των κατοίκων από πάρα πολλές περιοχές της χώρας, σε συνδυασμό με τα άρθρα μας, ανάγκασαν τόσο το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης (ΣΕΕΔΔ) όσο και το Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, Λ. Ρακιντζή, να παρέμβουν και να ζητήσουν ανάμεσα σ' αλλα και την άσκηση πειθαρχικού διώξης, αφού η παραβ

Κανένας απ' όσους πήραν μέρος στη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, για το νομοσχέδιο που πρωθεί παραπέρα την «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ, δε λέει την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Και η μεν κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ, ως κόμματα εξουσίας, έχουν λόγους να κρύβουν πλήρως την αλήθεια, οι δε υπόλοιποι, Περισσός, ΣΥΡΙΖΑ και φορείς (Τεχνικό Επιμελητήριο, Σύνοδος Πρυτάνεων, ΠΟΣΔΕΠ, Σύνοδος Προέδρων ΤΕΙ, ΟΣΕΠΤΕΙ, ΕΕΤΕΜ) είτε λένε μισόλογα, μιούς αλήθειες, γιατί η λογική της διαχείρισης του συστήματος τους επιβάλλει την αποδοχή μιας αρρωστημένης κατάστασης που έχει κληρονομηθεί από το παρελθόν, ενώ γίνεται ολοένα και πιο πολύπλοκη, λόγω των συνεχών νομοθετημάτων, είτε υπερασπίζονται με νύχια και δόντια το νομοσχέδιο (ΟΣΕΠ-ΤΕΙ, ΕΕΤΕΜ και με στρογγυλεμένες διατυπώσεις ο εκπρόσωπος της Συνόδου των Προέδρων των ΤΕΙ), ως συντεχνίες «του κερατώ», γινόμενοι καταφέλαιστοι. Και αν δε μιλούν για μια ουσιαστική μετεξέλιξη των ΤΕΙ σε Πανεπιστήμια (κάποια ΤΕΙ και ουσιαστικά η ΟΣΕΠ-ΤΕΙ και η ΕΕΤΕΜ), μιλούν στην καλύτερη περίπτωση για Ενιαία Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, με παραλληλη, προφανώς ύπαρξη ΑΕΙ και ΤΕΙ και ουσιαστική αναβάθμιση των ΤΕΙ (;) (Περισσός, ΣΥΡΙΖΑ), ή για μετεξέλιξη, με την κατάλληλη στήριξη, σε όλα τα επίπεδα, μόνο των ΤΕΙ των αντίστοχων των Πολυτεχνικών Σχολών, σε Πολυτεχνεία (ΤΕΕ). Ο ΣΥΡΙΖΑ, βεβαίως, προσθέτει και ολίγη δόση «αξιολόγησης».

Η αλήθεια είναι μια και καθαρή: τα ΤΕΙ (ξεκίνησαν ως ΚΑΤΕΕ) δημιουργήθηκαν για να ξεγελούν τη νεολαία της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας, που ζητάει επίμονα και μαζικά πανεπιστημιακή εκπαίδευση, και να διασκεδάζουν τη λύπη, την απόγνωση και την οργή της, που προκαλείται από το μαζικό και βίαιο αποκεφαλισμό της, με την καρμανιόλα των πανελλαδικών εξετάσεων (εξ ου και οι παραλληλεις ειδικότητες με τα Πανεπιστήμια) και όχι γιατί το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού το απαιτούσε. Τα ΤΕΙ δεν έχουν λόγο ύπαρξης, αν βεβαίως ο προσανατολισμός μας είναι προς μια Παιδεία, που προσέρχεται ολόπλευρη ανάπτυξη της πρωταρχής της παραπότητας και σε Πανεπιστήμια, με γερό θεωρητικό βάθος και εύρος όχι μόνο στη συγκεκριμένη επιστήμη, αλλά στο σύνολο των βασικών επιστημών, χωρίς κατακερματισμό στα προγράμματα σπουδών, που οδηγεί στην επιστημονική «τύφλωση», στη μονομέρεια και την απόλυτη εξειδίκευση.

Το γεγονός της ανεργίας των πτυχιούχων στον καπιταλισμό δεν αναιρεί αυτή την αναγκαιότητα στον προσανατολισμό που οφελούμε να έχουμε. Γιατί η ανεργία είναι φαινόμενο σύμφυτο με τον καπιταλισμό και έχει να κάνει με τη δίψα του κεφαλαίου για την αποκόμιση του μεγιστου κέρδους, που επιτυχάνεται με την άγρια εκμετάλλευση των εργαζόμενων, έχει να κά-

■ Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής

Ψέματα και μισόλογα

νει με την προσφορά και τη ζήτηση εργαστικών χεριών, ενώ το ύψος της επιτρεάζεται από τη δυναμική ή μη παρέμβαση του λαϊκού κινήματος, από την πορεία της ταξικής πάλης σε κάθε εποχή. Η καπιταλιστική αγορά παρεμβαίνει και λύνει προς το συμφέρον της αυτό το δίπολο. Σήμερα π.χ., τα μεγάλα τεχνικά γραφεία προτιμούν τους απόφοιτους των πολυτεχνικών σχολών, από τους τεχνολόγους των ΤΕΙ, γιατί και επίπεδο γνώσεων έχουν μεγαλύτερο και επομένως μπορούν να ανταποκριθούν σε αυξημένες και μεγαλύτερους εύρους απαγόρευσης, ενώ τους αφειβούν με εξευτελιστικές αποδοχές (του ύψους των 5 π.χ. ευρώ την ώρα, με την υποχρέωση να ασφαλίζονται μόνοι τους διά του κόλπου της παροχής υπηρεσιών με μπλοκάκι, ενώ στην ουσία προσφέρουν εξαρτημένη εργασία), αφού δεν υπάρχει διεκδικητικό κίνημα και η ισχυρή πίεση του λαϊκού παράγοντα. Τους τεχνολόγους των ΤΕΙ οι μεγαλομηχανοί τους χρησιμοποιούν περίπου ως υπεργολάβους, κάνοντας σκόνη τις θεωρίες των συντεχνών των ΤΕΙ, ότι αυτά προσφέρουν υψηλού επιπέδου εφαρμοσμένη γνώση και επομένως είναι ισότιμα με τα Πανεπιστήμια (πώς είναι «ισότιμα», αφού τα μεν Πανεπιστήμια οδηγούν -υποτίθεται- στη σπουδή της επιστήμης, που προάγεται και με την έρευνα;).

Είναι, βεβαίως, όλο πράγμα το πως χρησιμοποιεί η καπιταλιστική αγορά τους πτυχιούχους και άλλοι οι διεκδικήσεις που πρέπει να προβάλλει ενα ταξικό κίνημα, οριώμενο από την ανάγκη απεγκλωβισμού των εργαζόμενων από τα στενά όρια του καπιταλισμού. Η διεκδίκηση της συνάφειας των σπουδών με τα επαγγελματικά δικαιώματα οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην αποδοχή του «κλειστού οριθμού εισακτέων», αφού η αγορά δεν μπορεί να απορροφήσει τόσο μεγάλο αριθμό πτυχιούχων, στερεί στην ουσία τη δυνατότητα όλων των νέων να σπουδάσουν και κάνει σκόνη τη σφροδή επιθυμία τους. Αντίθετα, το αίτημα για Μόρφωση και Δουλειά για όλους προβάλλει έντονα το δικαίωμα του καθένα να έχει πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης (και στα Πανεπιστήμια), υπογραμμίζει το δικαίωμα στην αξιοπρεπή εργασία για όλους, καταδεικνύει το γεγονός ότι δεν υπάρχει διασφάλιση στον καπιταλισμό για κανένα εργαζόμενο (π.χ., αν έχει σπουδάσει, να βρει δουλειά αντιστοιχη με τις σπουδές του), ενώ η πάλη για την προσέγγιση, για την προγραμματοποίηση του, βγάζει αναγκαστικά τον εργαζόμενο έξω από τα όρια του καπιταλισμού, αποδεικνύοντάς του τα στενά και ασφυκτικά του πλαίσια και μεγαλώνει την επιθυμία για το γκρέμισμά του.

Οι εξελίξεις στην ΕΕ, ο προσανατολισμός στη λογική των δημόσιων, με την άγρια εκμετάλλευση των εργαζόμενων, έχει να κά-

δαπανών για την Παιδεία, στην πλήρη εμπορευματοποίηση της Παιδείας, που αποστέλλεται από κάθε ίνος ανθρωποποιό και κοινωνικού χαρακτήρα (η προσφορά της αντιμετωπίζεται ισότιμα με οποιαδήποτε προσφορά υλικού αγαθού ή υπηρεσίας), εξελίξεις που είδαν την χαρακτηριστική εφαρμογή τους στη συνθήκη της Λισαβόνας και τη συμφωνία της Μπολόνια, οδήγησαν την κυβέρνηση (και την ΠΑΣΟΚ) στη χρησιμοποίηση των ΤΕΙ και για την προσέγγιση σε αυτούς τους στόχους. Η «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ, που κατοικούσαν την καθημερινή της συνείσφιξη, αποστέλλεται και οι βαθμίδες του εκπαίδευτικού προσωπικού και το επίπεδο της στάθμης φοιτητών και σπουδαστών και τραβιούνται υποχρεωτικά, απ' το μανίκι, προς τα κάτω τα Πανεπιστήμια, σύμφωνα με την κατεύθυνση της Μπολόνια. Και δεύτερον, γιατί ανοίγει ο δρόμος για την απόκτηση «πτυχών» με συλλογή πιστωτικών μονάδων, που θα προέρχονται από διάφορες δομές εκπαίδευσης, ακόμα και εκτός της «τυπικής», που αποτελεί ακόμα μια ουσιαστική απαίτηση της κακόφημης Μπολόνια (οι πιστωτικές μονάδες από «κολέγια», διάφορα κέντρα διά βίου εκπαίδευσης και τα ρέστα είναι το επόμενο βήμα, αφού πρώτα ενωμοτοποίησε την Ευρωπαϊκή Οδηγία για την ισοτίμηση των κολεγίων, που συνεργάζονται με πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού, με τα ελληνικά Πανεπιστήμια).

Για το λόγο αυτό, όλωστε, υπάρχει πρόβλεψη στο άρθρο 19 για «κινεία της συνεργασίας μεταξύ των οικείων Τμημάτων στους τίτλους σπουδών, που χορηγεί καθένα από αυτά», δηλαδή για αναφορή στο πτυχίο, που θα χορηγείται, του συνόλου των οικείων Τμημάτων στην οποίων ο πρώτος, ο προπτυχιακός, είναι το επόμενο βήμα, αφού πρώτα ενωμοτοποίησε την Ευρωπαϊκή Οδηγία για την ισοτίμηση των κολεγίων, που συνεργάζονται με πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού, με τα αιτητικά δεσμεύει, στη συνέχεια, την υπουργική απόφαση που θα υπογράψει ο εκάστοτε αρμόδιος υπουργός. Πάντως, είναι σίγουρο, ότι σε κάθε περίπτωση δεν απελευθερώνεται πλήρως ο οριζόντας στης απαιτήσεις των ΤΕΙ και συντηρούνται ο ανταγωνισμός και τα εμπόδια που έθεταν τα αντικρούμενα συμφέροντα. Κανές, βεβαίως, δεν μπορεί να προεξοφλήσει την ανένδοτη στάση των πρυτάνεων (κυρίως αυτών των Πανεπιστημίων και όχι των Πολυτεχνείων, που συνεργάζονται με πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού), αφού το πανεπιστημιακό κατεστημένο, κυρίως σ' αυτή την υψηλή διαβάθμιση, είναι σε περιρρετές στις συναινέσεις με το κράτος. Είναι χαρακτηριστικό αυτό που ανέφερε ο εκπρόσωπός τους, Π. Τσίρης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, να επικαλέστηκε το γεγονός ότι υπάρχει ομόφωνη απόφαση των πρυτάνεων των Πολυτεχνείων και των Πανεπιστημίων και το ίδιο περίπου αριθμός είναι 9.750 άτομα, για τον ίδιο περίπου αριθμό φοιτητών-σπουδαστών.

Είναι φανερό -και νομίζουμε ότι αυτό προκύπτει αβίαιστα απ' όσα εκθέσαμε παραπάνω- ότι η θέση μας είναι η κατάργηση των ΤΕΙ, η Ενιαία Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση, η Μόρφωση και Δουλειά για όλους. Γιουλά Γκεσούλη

σης), που προβλεπόταν αρχικά, για τον καθορισμό των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων ΤΕΙ, καθώς και τη συμμετοχή «των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργείων στους όρους και της προϋποθέσεως ασκήσεως των δικαιωμάτων». Το γεγονός αυτό προκάλεσε τη σφρόδρη αντίδραση των συνδικαλιστικών, κυρίως, συντεχνών των ΤΕΙ, που κατηγόρησαν την κυβέρνηση για τη πιστωγύρισμα και υποχώρηση στις πιέσεις των ισχυρών συντεχνιών (ΤΕΕ, ΓΕΩΤΕ). Ακόμα κι έτσι, όμως, η «βελτίωση» που επιχειρήθηκε από το ΥΠΕΠ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Παραδερισμός, ok. Το αντίστοιχο για τον χειμώνα; Περιμένουμε τις σωτές απαντήσεις στο μπιτς μπαράκ' «Ομάδα», απ' όπου η στήλη δα καλύπτει με πέπλο σιωπής τη νεκρή περίοδο. Αν και, σε αρκετά μέτωπα, οι εξελίξεις και οι προβλέψεις της Εμης -μιας φίλης μου- δείχνουν ότι δεν δα είναι και τόσο νεκρή...

Φτάσαμε λοιπόν αισιώς στο τελευταίο «Κοντρόφυλλο» της φετινής αγωνιστικής περιόδου, η οποία για κάποια τρίμηνα μεταφέρθηκε στις παραλίες (π.χ. το δερινό τμήμα του Συρίζα που δα κάνει δερινά τα ενδότερα του) και για κάποια άλλα παρέμεινε εντός έδρας (π.χ. το δερινό τμήμα της θουλής που δα κάνει δερινά τα ΒΑΕ). Η φετινή περίοδος ήταν άτυχη για τους κόκκινους και τους συν (τι Συν ρε;) αυτοίς, οι οποίοι παρόλο που διμήνιο Δεκέμβρη-Γενάρη πήραν... εκρηκτικό πρόβαδισμα, κατάφεραν τελικά να το χάσουν σύντομα από τους γαλαζόμαυρους. Κατ-αλητικά [κατ' άλλους καταλυτικά] λειτούργησε η είσοδος του Μάρκου Γιαννάκη, ενώ τώρα το ενδιαφέρον στρέφεται στις μεταγραφές που μπορεί να ανασχηματίσουν τους γαλαζόμαυρους. Όσο για τους κόκκινους, το μόνο που χρειάζονται είναι ένας κόκορας ή ένα καλό ξυπνητήρι. Άλλωστε, δρισκόμαστε πάντα σε τροχιά προ-κρισης...

Θωμά είσαι σπίτι; Πάμε χαιδάνι.

Μπορεί ο ίδιος του πανικού [όπως υποστηρίζουν οι υιοί της αφασίας] να μην είναι δανατηφόρος, όμως οι πολιτικές κεφαλές έκριναν -και οι πολύχρωμοι μεταφορείς δηλώσεων προδιμώς έγραψαν- ότι «είναι περισσότερο επίζημος από αυτόν της γρίπης». Επίζημος για ποιον; Για τους ίδιους θεβαίως, αφού δεν γνωρίζουμε κανέναν που δα μπορούσε να ισχυριστεί κάπι τέτοιο για τον εαυτό του! Και μόνο αυτή η δήλωσή τους, καταδεικνύει τον τρόπο αλλά και την πλευρά από την οποία προσεγγίζουν κάθε ζήτημα: η πάρτη μας, το πολιτικό -και πωλητικό- κόστος, οι εντυπώσεις... Ωστόσο, κάποιοι εξακολουθούν να τους παίρνουν στα σοβαρά και να μπαίνουν και σε συζήτησες μαζί τους -ακόμα και ως δεσμικοί ομιλητές- γιατί έτσι απαιτεί η τριανταπεντάχρονη [ποια συμβασιούχα ρε; Για τη δημοκρατία μιλάω].

Μεσούντος του δέρους κατατέθηκε και το νομοσχέδιο καρατόμησης των ΒΑΕ, το οποίο σχολίασαν ΚΚΕ και Στρατούλης που έτυχε να μπορούν. Κι αυτό γιατί οι υπόλοιποι μάλλον την είχαν κάνει και δεν μπορούσαν. Πού να κουβαλάς laptop στην παραλία μέσα στην άμμο και τις αντίξεις συνδήκες, πού να τρέχεις ως την Μύκονο όπου είναι τα τηφλεοπτικά συνεργεία να κάνεις δηλώσεις κι άλλα τέτοια μεγάλα, δυσεπίλυτα προβλήματα. Άλλα από Σεπτέμβρη, δα δουν αυτοί λέει -κι απ' ό, τι φαίνεται δεν αστειέυται-η συνδικαλιστική γραφειοκρατία...

Καλά, είναι δυνατόν να μας πει η δικαιοσύνη τι δα κάνουμε; Μπορεί να είναι ανεξάρτητη, μπορεί να στάθηκε στο ύψος της όταν τη χρειαστήκαμε, αλλά μας τα χαλάει τώρα. Δεν μπορεί να νομιμοποιεί τον αιμοδότη μας, το τίμο κι ανθεκτικό υποζύγιο να μην καταβάλλει την έκτακτη εισφορά μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεση! Α, το υπουργείο Αποδηματικής [για λογαριασμό τρίτων] δα πρέπει να εκδώσει ακόμα πιο αυστηρή ανακοίνωση, να αγνοήσει τη δικαιοσύνη -που μέχρι τώρα ήταν καλή...- και να επιμείνει ακόμα πιο σθεναρά «στη συνταγματικότητα του μέτρου, αλλά και στην κοινωνική δικαιοσύνη που το διέπει», όπως πολύ σωστά είπε αρχικά. Α, ο σεβασμός στη δικαιοσύνη και στη δημοκρατική νομιμότητα πάνω απ' όλα.

Το ευρωβαρόμετρο -ξέρετε, βαρόμετρο που λειτουργεί με ευρώ- λέει ότι το 42% των ελλήνων [έλληνες είναι οι της ελληνικής παιδείας μετέχοντες] φοβάται ότι δα βρεδεί χωρίς δουλειά στο άμεσο μέλλον. Το δυστύχημα είναι ότι οι φύδοι του αρχίζουν και τελειώνουν εκεί, μην βλέποντας κι άλλα που δα συμβούν στο άμεσο μέλλον, με μαθηματική ακρίβεια σύμφωνα με όσα έχουν συμβεί μέχρι στιγμής.

Διαιρεύεται μετ' αποτροπιασμού η πληροφορία ότι πίσω από την απόδραση των τριών βέλγων με ελικόπτερο κρύβεται η Ελλάδα, που με τον τρόπο αυτό δέλλεσε ν' αποδείξει ότι αποτελεί ευρωπότυπο (κατά το ευρωβαρόμετρο που λέγαμε). Την ίδια ώρα, ρεκόρ πωλήσεων καταγράφουν οι «gamiko's dialogues» που διατίθενται με το περιοδικό «L' espresso» [να τα βλέπουν αυτά οι δικοί μας που μέχουν ταράζει σε αδιάφορα ένδετα], όπου ο Ραττίσιο συμβουλεύει τη Sylvia [ή το αντίθετο, δα σας γελάσω: χα, χα] για καλύτερες σεξουαλικές επιδόσεις. Άφουν πρώτα αυτή τον παραδέχεται για τις επιδόσεις του, πράγμα περίεργο για φασίστα...

Επαναλαμβάνουμε: από πωλητική άποψη, δεν πρόκειται να πλήξουμε καδόλου τον Αύγουστο, κι ας λέει ότι δέλει ο Umberto Eco... See you around.

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Νέα αποκαλυπτικά στοιχεία

Το IKA στηρίζει το δουλεμπόριο

Γράφαμε στο φύλλο μας της 18ης Ιουλίου, ότι το IKA κάνει πλάτες στους εργολάβους-δουλέμπορους που χρησιμοποιεί για τον καθαρισμό των κτιρίων του, υπογράφοντας συμβάσεις που ενδιαφέρονται μόνο για τη χαμηλότερη προσφορά, αδιαφορώντας για τα δικαιώματα των εργαζόμενων. Σημειώναμε μάλιστα, με βάση τα στοιχεία που είχαμε από το reportάζ, ότι ο διοικητής του IKA δεν έχει εκδώσει εγκύλιο που να υποχρεώνει τους διευθυντές των υποκαταστημάτων και των επιτροπών προμηθειών και συμβάσεων στις οποίες να αναφέρονται ο αριθμός των εργαζόμενων και τα ωράρια.

Στο διάστημα που μεσολάβησε συνεχίσαμε το reportάζ, κυρίως στη Διεύθυνση Προμηθειών του IKA, όπου συζητήσαμε με αρκετούς υπαλλήλους. Επιτρέπει πλέον μια πλήρη εικόνα για τις σχέσεις του IKA με τους εργολάβους-δουλέμπορους. Μια σχέση που έχει ιδιαίτερη σημασία, λόγω του ρόλου που πρέπει να διαδραματίζει το IKA για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζόμενων. Αν αδιαφορείς γι' αυτό που γίνεται στο ίδιο σου το σπίτι, δε μπορούμε να σε πιστέψουμε ότι ενδιαφέρεσαι και αγωνιάς γι' αυτά που γίνονται στη γειτονιά.

Στις 22 Μάρτη του 2009, η Διεύθυνση Προμηθειών του IKA έστειλε εγκύλιο σε όλες τις υπηρεσίες του με θέμα «Καθαρισμός κτιρίων από συνεργεία καθαριότητας». Σ' αυτή ζητούσε από όσες υπηρεσίες του IKA συνάπτουν συμβάσεις με εργολάβους καθαριότητας, να

περιλαμβάνουν τα προβλεπόμενα από την εγκύλιο Γιακουμάτου. Δηλαδή, ως βασικό όρο την υποχρέωση του εργολάβου για την απαρέγκλιτη τήρηση της εργατικής νομοθεσίας και των συλλογικών συμβάσεων.

Το πρώτο που πρέπει να σχολιάσει κανείς είναι ο χρόνος έκδοσης αυτής της εγκύλιου. Η εγκύλιος Γιακουμάτου εκδόθηκε το Μάρτη του 2006 και το IKA ουδέποτε εξέδωσε έγγραφο που να εφιστά στις υπηρεσίες του την εφαρμογή τους. Οταν ρωτήσαμε σχετικά, αρμόδιοι υπαλλήλοι μας είπαν ότι αγνοούσαν την υπαρξή της, διότι δεν έφτασε ποτέ σ' αυτούς!

Η δεν στάλθηκε στο IKA η πήγη σε κάποια άλλη υπηρεσία, η οποία δεν μας την προώθησε, ήταν η αφοπλιστική τους απάντηση! Βέβαια, η εγκύλιος Γιακουμάτου και τον όρο ότι η παραβίαση της νομοθεσίας οδηγεί σε έκπτωση του εργολάβου. Τονίσαμε ότι ο συγκεκριμένος εργολάβος (ΟΙΚΟΜΕΤ του Οικονομάκη), παρά τη «σφιχτή» σύμβαση, εφάρμοζε ένα όριο αυθαιρεσιών και παρανομών, στο οποίο αντέδρασε η συνδικαλιστρια Κούνεβα, γι' αυτό και στοχοποιήθηκε. Σκεφτείτε, λοιπόν, τι γίνεται εκεί που -όπως στο IKA- ο εργολάβος δεν υποχρεώνεται να καταθέτει αναλυτικές καταστάσεις προσωπικού και ωράρια. Η απάντηση που πήραμε ήταν υπεκφυγές: «Αφού στελίουμε την εγκύλιο δεν χρειαζόταν να στελίουμε νέο σχέδιο διακήρυξης - Δεν είναι παιδιά, ξέρουν τι πρέπει να κάνουν» κ.λπ.

Δείξαμε στους αρμόδιους υπάλληλους του IKA τη διακήρυξη του ΗΣΑΠ, η οποία περιλαμβάνεται ως βασικό όρο αυτό που προβλέπει η εγκύλιος Γιακουμάτου και τον όρο ότι η παραβίαση της νομοθεσίας οδηγεί σε έκπτωση του εργολάβου. Τονίσαμε ότι ο συγκεκριμένος εργολάβος (ΟΙΚΟΜΕΤ του Οικονομάκη), παρά τη σύμβαση, εφάρμοζε ένα όριο αυθαιρεσιών και παρανομών, στο οποίο αντέδρασε η συνδικαλιστρια Κούνεβα, γι' αυτό και στοχοποιήθηκε. Σκεφτείτε, λοιπόν, τι γίνεται εκεί που -όπως στο IKA- ο εργολάβος δεν υποχρεώνεται να καταθέτει αναλυτικές καταστάσεις προσωπικού και ωράρια. Η απάντηση που πήραμε ήταν υπεκφυγές: «Αφού στελίουμε την εγκύλιο δεν χρειαζόταν να στελίουμε νέο σχέδιο διακήρυξης - Δεν είναι παιδιά, ξέρουν τι πρέπει να κάνουν» κ.λπ.

Οταν πληροφορήσαμε τους αρμόδιους, ότι έχουμε στα χέρια μας συμβάσεις καθαριότητας υποκαταστημάτων του

IKA, που δεν αναφέρουν τίποτα, μας έδειξαν την προκήρυξη για σύμβαση καθαριότητας του κτιρίου του IKA στην Αγ. Κωνσταντίνου 16, όπου στεγάζεται και η Διεύθυνση Προμηθειών, στο οποίο -όπως περιστάτιρξαν- εφαρμόζεται η εγκύλιος Γιακουμάτου. Ομως, ο σχετικός όρος δεν περιλαμβάν

■ Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας – Δουλεμπόριο – ΠΑΜΕ

Οι «ταξικοί» συνδικαλιστές σε ρόλο Πόντιου Πιλάτου

Τα αδιέξοδα της σχέσης δημόσιων φορέων με τους εργολάβους-δουλέμπορους της καθαριότητας φάνηκαν για μια ακόμη φορά στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Εδώ και τέσσερις μήνες ο εργολάβος έχει απλήρωτες τις καθαριότριες, επικαλούμενος ότι δεν τον πληρώνει το πανεπιστήμιο, που του ζητά χαρτιά (καταστάσεις προσωπικού, εξοφλητικά κ.λπ.), τα οποία δεν προσκομίζει (μπορούμε να καταλάβουμε για ποιο λόγο). Η διοίκηση του πανεπιστημίου, αντί να πετάξει τον εργολάβο έξω και να απαιτήσει από την κυβέρνηση την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού καθαριότητας, παίζει παιχνιδάκια, που στην πράξη διευκολύνουν τον εργολάβο να τη σκαπουλάρει. Κι αν δεν τη σκαπουλάρει ο συγκεκριμένος εργολάβος, να παραμείνει οπωσδήποτε το καθεστώς του δουλεμπόρου, με κάποιον άλλο που θα παριστάνει το νομότυπο, ενώ από τίποιο θα κόνει ό,τι και ο προηγούμενος.

Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον σ' αυτή την περίπτωση είναι ότι είχαμε παρέμβαση του ΠΑΜΕ Μαγνησίας στο πανεπιστήμιο. Τι χαρακτήρα είχε αυτή η παρέμβαση; Για να μην αυθαιρέτησουμε, απευθυνθήκαμε στο ίδιο το ΠΑΜΕ Μαγνησίας, ο εκπρόσωπος του οποίου Τ. Τριανταφυλλάκος μας δήλωσε ότι έκαναν παρέμβαση στο πανεπιστήμιο, συνοδευόμενοι και από μερικές εργαζόμενες στον εργολάβο καθαριότητας και απαιτήσαν: να εξοφληθούν οι

εργαζόμενες, να δίνονται αναλυτικές καταστάσεις προσωπικού από τον εργολάβο και να εφαρμόζεται 5ήμερο-40ωρο με μισή ώρα διάλειμμα. Θυμίσαμε στον Τ. Τριανταφυλλάκο, ότι το πανεπιστήμιο δεν πληρώνει τον εργολάβο, επειδή θέλει να κάνει ελεγχο ως προς την τήρηση του νόμου και των συλλογικών συμβάσεων έναντι των εργαζόμενων. Η απάντησή του μας άφησε εμβρόνητους, γιατί τόσο κυνισμό δεν τον περιμέναμε: «Αυτό αφορά το πανεπιστήμιο και τον εργολάβο!»

Οι «ταξικοί» –όπως επαιρόνται– συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ παρεμβαίνουν σε μια υπόθεση δουλεμπόριου και δεν ζητούν την έξωση του εργολάβου, την κατάργηση του δουλεμπόρου και την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού καθαριότητας! Περιορίζονται σε τρία επιμέρους αιτήματα που στα λόγια μπορούν να υιοθετηθούν, ενώ στην πράξη θα λειτουργήσουν ως λουστράρισμα του δουλεμπόρου. Οι «ταξικοί» συνδικαλιστές παίρνουν το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, θεωρώντας ότι η ουσία της διαμάχης μεταξύ εργολάβων και εργαζόμενων είναι η τήρηση κάποιων τύπων και όχι η κατάργηση των εργολαβιών, που σε κάθε περίπτωση ισοδυναμούν με το δουλεμπόριο. Αυτό δεν αλλάζει όσα λουστράρισματα κι αν γίνουν σ' αυτή την πολιτική. Δεν ξέρει άραγε το ΠΑΜΕ, ότι καταβάλλεται προσπάθεια για να διασωθεί το δουλεμπόριο ακόμα και σε κάποιους φορείς που χάρη στους αγώνες που

ξέσπασαν μετά τη δολοφονική απόπειρα κατά της Κ. Κούνεβα, φτάσαμε κοντά στην αποπομπή των εργολάβων και την προκήρυξη διαγωνισμών για την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού (ΗΣΑΠ, ΑΠΘ);

Για να φανεί καθαρά τι σημαίνει φιλο-εργολαβική πολιτική και τι σημαίνει σημάνσεις ενάντια στο δουλεμπόριο, παραθέτουμε, αποσπάσματα από την άμεση αντίδραση της ΠΕΚΟΠ, με την αποστολή επιστολής στον υπουργό Παιδείας, τους αρχηγούς των κομμάτων, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, το ΕΚ Βόλου, την Επιθεώρηση Εργασίας Μαγνησίας και το Σωματείο Καθαριστριών Ν. Μαγνησίας:

«Το Σωματείο Καθαριστριών Ν. Μαγνησίας μας έχει καταγγείλει ότι ο εργολάβος καθαριότητας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας αδυνατεί, εδώ και τέσσερις μήνες, να πληρώσει το προσωπικό καθαριότητας και φύλαξης, το οποίο εργάζεται στο Πανεπιστήμιο.

Το Πανεπιστήμιο εδώ και τέσσερις μήνες προσπαθεί να ελέγξει τον εργολάβο καθαριότητας σύμφωνα με την εγκύλιο Γιακουμάτου αλλά και σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, δηλαδή αν τηρείται η εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία. Ο εργολάβος καθαριότητας δεν μπορεί να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις των όρων της σύμβασης, με αποτέλεσμα το Πανεπιστήμιο να μην εκταμείνει προς αυτόν το σχετικό κονδύλι.

Ο εργολάβος που είναι ο κα-

τά νόμο υπεύθυνος για την καταβολή του μισθού, παραβιάζει ευθέως την εργατική νομοθεσία και πρέπει να κηρυχθεί άμεσα έκπτωτος, με όλες τις νομικές και οικονομικές συνέπειες που προβλέπονται από το νόμο και τη σύμβαση έργου. Το ζήτημα της μη καταβολής του μισθού εγείρει και ποινικές ευθύνες, ζήτημα το οποίο αφορά τις εργαζόμενες και το σωματείο της Μαγνησίας.

Καθώς το Πανεπιστήμιο διανύει μια περίοδο διακοπών, υπολειτουργίας και αδειών, οι καθαριότριες και το λοιπό προσωπικό παραμένουν απλήρωτες και με τεράστια ζητήματα επιβίωσης. Προφανώς οι ίδιες δεν μπορούν να κάνουν διακοπές όπως ολοι οι υπόλοιποι εργαζόμενοι.

Η διευθέτηση της πληρωμής του εργολάβου από το Πανεπιστήμιο, κατά την εκτίμησή μας, δεν διασφαλίζει το γεγονός ότι και οι εργαζόμενες θα πληρωθούν.

Σας ζητούμε να παρέμβετε έτοις ώστε:

◆ Να πληρωθούν οι εργαζόμενες για το σύνολο της μισθοδοσίας τους κατ' ευθείαν από το Πανεπιστήμιο.

◆ Οι συγκεκριμένες πληρωμές να εγγραφούν σε βάρος του εργολάβου καθαριότητας και να λογαριαστούν ως απόδοση σε αυτόν.

◆ Να κηρυχτεί ο εργολάβος καθαριότητας έκπτωτος και να καταπέσουν τυχόν εγγυήσεις...».

Το Σωματείο Καθαριστριών

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ως γνωστόν τον Αύγουστο δεν υπάρχουν ειδήσεις, παρά μόνο τα δια της σπιαστου –όπως λέγει και ο μέγας γλωσσοδιδάσκαλος σ. Βασιλης– νομοσχέδια (όπως αυτό των ΒΑΕ), άτινα περνούν κρυφώς και υπό τον φρόν των ιουδαίων (ιού δεν) από τη θερινή βουλή που ακόμα να γίνει θερινή. Κατόπιν του πού της πολιτικής ζωής και εμπιστεύεται τις τύχες του στους πειρατές του Αγαίου, της εθνικής, των ωραίων ορέων και των παραλιών. Α ναι, κορίτσια, για τις παραλίες, την πρόσβαση και την Αμερική που ανακαλύψατε και φωνάζετε τώρα, διαβάστε καμιά «Αντιπληροφόρηση»...

Φεύγει ο κόσμος παιδιά μου, θα βλέπει απ' αλλού τη λεόραση τώρα. Θα κάνει διακοπές όπως το κινητό, στιγμιάσεις και μικρές πτιάσεις αφού η ζωή στα θέρετρα δεν διαφέρει πολύ από την υπόλοιπη. Δεν θα φοβάται τους μετανάστες, γιατί δεν του εγκατέστησε λογισμικό διακοπών επί του θέματος η κρατική προπογάνδα. Κι ίσως στηγματία ξεχαστεί, αλλά με μια επανεκκίνηση και δυο-τρία νέα προγραμματάκια αργότερα, όλα θα επανέλθουν σε κανονικά για την εποχή επίπεδα. Καθόσον –όπως λέγεται και παρά του φιλοχρήστου ημών στρατεύματος– «η άδεια δεν είναι απολυτήριο»...

Ποιος έχει πετρινή καρδιά; Θέλω να μη ραίσει να ειπώ τραγούδι θλιβερό και παραπονεμένο.

Μπορεί εμείς –αναίσθητοι και μη αντιλαμβανόμενοι τας κρισιμούς στιγμάς που διέρχεται το έθνος (και η ελευθεροτυπία)– να διακωμαδούμε τα γελοία και να γελοιοποιούμε τα κωμικά, όμως το αντικείμενο μας είναι η λαϊκή παράδοση και το υποκείμενό μας η λαϊκή μούσα. Που σήμερα στέκει λυπημένη, όχι ενώπιον της θερινής αναστολής λειτουργίας της «Κ», αλλά μπροστά σε πολύ σοβαρότερα προβλήματα. Το κόμμα παιδιά μου, το κόμμα πέφτει σε κώμα και μετατρέπεται σ' ένα μεγάλο ερωτηματικό. Τελεία και παύλα.

Στου πικραμένου την αυλή ήλιος δεν ανατέλλει μόν' είναι πάντα συννεφιά και βασιλεύει αντάρα. Τι κι αν ήρθε ο Αύγουστος, τι κι αν αρχίσαν μπάνια ο Κωνσταντής περιλυπούς κοιτά το μαύρο μέλλον και συλλογίεται εκλογές και τα κουκιά μετράει τα βάζει εδώ, τα πάει εκεί, πάντα λειψά τα βγάζει. Πιο κει πρωτοπαλίκαρα που δεν τα προλαβαίνει κανένας εις τη λαμογιά, κανές και στη ρεμούλα. «Αχου, όμοιρε Κωνσταντή, τι θες και τι γυρεύεις η μαύρη ώρα θε' να 'ρθει, τι αύριο τι τώρα τέρμα οι βόλτες, τα νησιά, πάει το Μαγγανάρι» του λέει μια νεράδα γριά μέσα απ' τα σκίνα δείχνοντάς του την έξοδο, το μαύρο μονοπάτι. «Τράβα να βρεις το φίλο σου που σάλταρε και πάει κι εσύ ούτε που γύρισες να τον ματακοιτάξεις να βρεις τον Σάββα, τα παιδιά που 'τανε λερωμένα στης Σαμαρίνας τα βουνά και στης μίζας τον κάμπτο».

Τα προβλήματα όμως δεν είναι προνόμιο μόνο της μιας όχθης του ποταμού Πιέδρα στην οποία κάθισε και έκλαυσε ο Paolo Coelho. Κατεβαίνουν σαν απόβλητα, ενδογενή παράγωγα του συστήματος που θέλουν να καλλωπίσουν κάποιοι και τους προσβάλλουν με την τοξικότητά τους. Διότι, όπως λέει και ο θυμόσιος λαός –ψιλά γράμματα για την εμβριθή νομενκλατούρα που θέλει να τον εκπροσωπεί – «όποιος κοιμάται με στραβό, το πρωί θ' αλληθωρίζει»...

Τίνος να πω το ντέρτι μου, τον πόνο της καρδιάς μου οπού της Πόπτης γίνεται μέσο στις συνιστώ

Μακαρονάδα στην Porto Fino και «αγροτικό» στο Λέντζο...

Τετάρτη βράδυ, μόνος στο σπίτι. Γλησσάζει ενέα και περιμένω να αρχίσει το παιχνίδι Σλόβαν Μπρατισλάβας - Ολυμπιακός, με την ελπίδα ότι οι ερυθρόλευκοι θα επαναλάβουν την περσινή τους πορεία στο Champions League. Τα πράγματα εξελίσσονται εντελώς διαφορετικά. Γκολ ο Αβραάμ στο 20 λεπτό, γκολ ο Λεονάρντο στο 21ο, τα νεύρα μου κλονίζονται, κλείνω τον υπολογιστή και αποφασίζω να διαβάσω κάποιο βιβλίο. Οσο δυνατός χαρακτήρας και αν είσαι, δεν μπορείς να αντέξεις δυο χτυπήματα σε 24 ώρες.

«Πέρασαν τα χρόνια και κατέληξα να αποδεχτώ την ταυτότητά μου: δεν είμαι τίποτα παραπάνω παρά ένας ζητιάνος του καλού ποδοσφαίρου. Περιφέρομαι στον κόσμο με το καπέλο στο χέρι και παρακαλώ στα γήπεδα:

Ο Θεός να σας έχει καλά, ένα καλό παιχνίδι.

Και όταν παιζεται καλό ποδοσφαίρο, είμαι πανευτυχής για το θαύμα, χωρίς να νοιάζομαι ποιος είναι η ομάδα ή η χώρα που το παίζει».

Διαβάζοντας το παραπάνω απόστασμα από το βιβλίο του Εδουάρδο Γκαλεάνο «Τα χλια πρόσωπα του ποδοσφαίρου», επέστρεψα καμιά εικοσαριά χρόνια πίσω. Την εποχή εκείνη, η παρέα (8-12 άτομα, ανάμεσά τους 3-4 κοπελιές) πήγαινε διακοπές τον Ιούλι και τον Αύγουστο ξημεροβραδιάζόταν στα γήπεδα (χωρίς διακρίσεις στα αθλήματα), παρακολουθώντας την πρετοιμασία και τα φιλικά παιχνίδια, καταρχήν του Παγκρατίου και δευτερευόντως του Παναθηναϊκού. Μετά το γήπεδο η κατάληξη σχεδόν πάντα η ίδια. Μακαρονάδα στην Porto Fino, στην παραλιακή της Υμηττού (όταν συμμετείχε ο Χάρης, η παραγγελία είχε ανά δύο άτομα και μια πίτσα ζαμπόν, τυρί, μανιτάρια) και στη συνέχεια ακολουθούσε «ανάλυση» των αγώνων που είδαμε στον παλιό Λέντζο, ως τις πρώτες πρωινές ώρες. Ενιωσα νοσταλγία για μια εποχή που έχει περάσει ανεπιστρεπτή. Μεγαλώσαμε, κάναμε οικογένεια και οι υποχρεώσεις δεν μας επιτρέπουν να αφιερώσουμε τον Αύγουστο στην ομάδα μας.

Καθώς σκεφτόμουν τα περαιωμένα, συνειδητοποίησα πάσο έχουν αλλάξει τα πράγματα, ειδικά στο ποδοσφαι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ρο. Δεν έχει μπει ο Αύγουστος και έχουν ξεκινήσει οι ευρωπαϊκές υποχρεώσεις των ομάδων μας. Πριν προλάβουμε να δούμε κάποιο φιλικό, για να κάνουμε μια πρώτη εκτίμηση της δυναμικότητας της ομάδας, ξεκινούν τα επίσημα παιχνίδια. Πριν είκοσι χρόνια, τέτοια εποχή άρχιζε επί της ουσίας η πρετοιμασία των ομάδων, ενώ τώρα την πρώτη βδομάδα του Αύγουστου για κάποιες ομάδες μπορεί να έχει ολοκληρωθεί η ευρωπαϊκή τους πορεία.

Οι εποχές αλλάζουν και οι εξελίξεις τρέχουν. Στον επαγγελματικό αθλητισμό δεν επιτρέπεται να υπάρχουν μεγάλα χρονικά διαστήματα χωρίς αγωνιστικές υποχρεώσεις, γιατί χωρίς αγώνες και χωρίς θέαμα δεν υπάρχουν φράγκα και κέρδη. Πριν καλά-καλά τελειώσει η μια σεζόν έχει ξεκινήσει η επόμενη. Ξεκούραση, χαλάρωση, πρετοιμασία, φιλικά παιχνίδια, τείνουν να γίνουν άγνωστες λέξεις, αφού τα φράγκα απαιτούν επίσημη αγωνιστική δράση. Κάθε χρόνο τα φράγκα που μοιράζονται οι ομάδες από τα τηλεοπτικά δικαιώματα αυξάνονται, για τον απλούστατο λόγο ότι αυξάνεται τόσο ο αριθμός των αγώνων δύο και η χρονική διάρκεια των ευρωπαϊκών διοργανώσεων.

Δυστυχώς, δεν υπάρχει καμία αντίδραση. Ομάδες, παίχτες, προπονητές, φιλάθλοι έχουν αποδεχτεί την κατάσταση. Οι ρυθμοί της καθημερινότητας στον καπιταλισμό έχουν γίνει ασύλληπτα γρήγοροι, δεν υπάρχουν «στιγμές χαλάρωσης» και συνεπώς δεν μας κακοφαίνεται αν το ίδιο συμβαίνει και στον αθλητισμό. Τρέχουμε στη δουλειά, τρέχουμε για να προλάβουμε τις καθημερινές υποχρεώσεις, τρέχουμε για να περάσουμε μερικές στιγμές με τους φίλους μας, τρέχουμε γενικά και αύριστα, είναι λοιπόν λογικό να θεωρούμε φυσιολογικούς και τους γρήγορους ρυθμούς στην εναλλαγή των αγωνιστικών περιόδων στο ποδοσφαίρο. Άλλωστε, η πλειοψηφία των φιλάθλων ανήκει στους παθητικούς τηλεθεατές, δεν πηγάνει στο γήπεδο και παρακολουθεί τα δρώμενα από την τηλεόραση.

Από τις σκέψεις μ' έβγαλε ένας επίμονος ήχος. Χτυπούσε στο τηλέφωνο. Στη γραμμή

ήταν ο Ανδρέας. «Ελα, φιλαράκο, τα κατάφεραν οι κωλύγωροι. Ποιος ακούει αύριο το πρωί τον Κοσμά. Θα μας τα πρήξει με το δούλεμα. Κανονίσαμε να δούμε την άλλη βδομάδα τον επαναληπτικό του βάζελου στο Γιώργο. Σε παίρνω νωρίς για να κανονίσει τι θα κάνεις με τα παιδιά και να πάρεις 24ωρη απ' την Κατερίνα. Μετά το παιχνίδι θα ακολουθήσει έξοδος για οινοποσία, είτε για να ξεχάσουμε είτε για να γιορτάσουμε». Εκλεισα το τηλέφωνο νιώθοντας ότι ο Ανδρέας διάβασε τις σκέψεις μου. Χαμογελασα, έβαλα στην μπάντα τη μεταφυσική και άρχισα να καταστρώνω το σχέδιο για να πάρω την 24ωρη. Μπορεί το πρόγραμμα να μην έχει μακαρονάδα στην Porto Fino, όμως σίγουρα «θα κάνουμε αγροτικό» στο Λέντζο...

Κος Πάπιας

Φραπεδάκι στην παραλιακή της Υμηττού

ΥΓ1: «Θα κάνουμε αγροτικό». Εκφραστή που λάνσαρε στην πιάτσα πριν είκοσι περίπου χρόνια ο Νεκτάριος, για να περιγράψει τις ολονυχτίες αμπελοφιλοσοφίες της παρέας στον παλιό Λέντζο (οπέναντι από το Αλσος Παγκρατίου). Αν και ποτέ δεν καταλάβωμε για ποιο λόγο χρησιμοποιήσε τη συγκεκριμένη φράση, δεν τον έχουμε ρωτήσει σχετικά. Το πλέον πιθανό είναι να επηρεάστηκε από το πράσινο φόντο των πεύκων του Αλσους.

ΥΓ2: Οσοι πιστεύατε ότι θα κάναμε κριτική για τους αγώνες του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού στο Champions League, είστε γελασμένοι. Η στήλη δεν συνηθίζει να ασχολείται με δυσάρεστες ειδήσεις, ενώ διανύουμε την καλοκαιρινή περίοδο. Ευχό-

■ Νόελ Μπάκνερ, Μέρι Ντορ, Σαμ Σιλς The good fight

Γυρισμένο το 1984 στις ΗΠΑ, το έγχρωμο αυτό ντοκιμαντέρ (διάρκειας 98 λεπτών) καταγράφει τις μαρτυρίες 11 Αμερικανών, επιζώντων βετεράνων της Ταξιαρχίας «Αβραάμ Λίνκολν», που πολέμησε στο πλευρό των Δημοκρατικών στον εμφύλιο πόλεμο της Ιστονίας. Στο αμερικανικό τμήμα των Διεθνών Ταξιαρχιών συμμετείχαν συνολικά 2.800 Αμερικανοί. Οι 11 επιζώντες βετεράνοι αφηγούνται με περηφράνεια τις αναμνήσεις τους απ' αυτή την ηρωική σελίδα της παγκόσμιας απελευθερωτικής πάλης των λαών.

Δεν έχουμε δει την ταινία, όμως το θέμα της και μόνο είναι αρκετό για να στελεῖ στον κινηματογράφο όσους/ες βρεθούν στην Αθήνα αυτές τις μέρες. Ελπίζουμε η «New Star» να επαναλάβει τις προβολές το Σεπτέμβρη.

■ ΡΕΜΠΕΚΑ ΜΙΛΕΡ

Οι κρυφές ζωές της κυρίας Λι

Η κόρη του γνωστού συγγραφέα Αρθουρ Μίλερ γράφει και σκρινοθετεί, μετά τη «Μπαλάντα των Τζακ και Ρόουζ», άλλη μια ταινία. «Οι κρυφές ζωές της κυρίας Λι» υππήρξαν καταρχής μυθιστόρημα, πριν μεταφερθούν στον κινηματογράφο. Δεν θα μπορούσε να πει κανείς ότι πρόκειται για κάπι οπημαντικό, δεν στερείται όμως και ολωδιόλου ενδιαφέροντος.

Στην ταινία που είδαμε περιγράφεται η ζωή μιας ελευθεριάζουσας νεαρής που καταλήγει σε μια ώριμη καθωστρέπτει κυρία, γεμάτη όμως κενά και ερωτηματικά, ώσπου έρχεται η στιγμή για να επιχειρήσει ξανά μια νέα υπέρβαση στη ζωή της. Η ταινία μεταπηδά από το δράμα στην κωμωδία, περιγράφοντας τις διάφορες φάσεις και εμπει-

Μας βαραίνουν ανθυγιεινώς...

Πανδημικός καπιταλισμός

Γαλλία - Κίνα - Ν. Κορέα (στα του οίκου μας, όμως...)

◆ «Αυτό δεν ισχύει μονάχα για εκείνους που "ορκίζονται" χθες στον Μπρέζιεφ και σήμερα στον Αντρόποφ. Άλλα για όλες τις αποχρώσεις του ευρωκομμουνισμού, της ανανέωσης. Αυτό από το ένα μέρος. Από το άλλο ορισμένες αποχρώσεις του εξωκονιοβουλευτικού ριζοσπαστισμού ή και όλες του «ενηλικιωμένου» και επομένως προσαρμοσμένου ριζοσπαστισμού, απορρίπτουν καθαρά και απλά αυτό το παρελθόν και σαν θεωρία και σαν ιστορική πράξη και ακόμα-ακόμα, ορισμένες καταλογίζουν στον εαυτό τους το "λάθος" της μη έγκαιρης ρήξης με θεωρίες και πρακτικές που ανάγονται στην 3η Διεθνή με την πιο ευρύτερη έννοιο». Ποιος; Γ. Χοντζέας. Πού; Σημείωμα του Μεταφραστή στο «Κ. Μαρξ: Εκλογή από τις βάσεις κριτικής της πολιτικής οικονομίας», 1983. Αφιερωμένο: στην ΚΟΕ.

◆ 25-7-09: Το Mega (ειδήσεις 20:00) υπερθεματίζει της απαγόρευσης του καπνίσματος. Σατανική σύμπτωση: την ίδια μέρα το ζόνη της ατμόσφαιρας ξεπέρασε σε πολλές περιοχές το όριο των 180 μικρογραμμαρίων.

◆ «Εκλεκτές» παρουσίες στο περιοδικό «Τετράδια».

◆ «Και δεν είστε σεις που θ' "ανεβάσετε" τη δραστηριότητά μας, γιατί η δραστηριότητα είναι ίσα-ίσα εκείνο που σας λείπει. Να υποκλίνεστε λιγότερο στο αυθόρμητο και να σκέψεστε περισσότερο πώς θ' ανεβάσετε τη δική σας δραστηριότητα, κύριοι!» (Τι να κάνουμε;) – γράφτηκε το 1902.

◆ «Σοκ έπαθε αστυνομικός – Δεν θέλω να χτυπάω» (Ριζοσπάστης, 24-7-1975).

◆ «Επικών διαστάσεων μάχη στα χαρακώματα του Αμερικανικού Κογκρέσου... για τη μεταρρύθμιση του αμερικανικού συστήματος υγειονομικής ασφάλισης» (Καθημερινή, 26-7-09). Οπα! Σιγά μην είναι και... Στάλινγκραντ

ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ

ή θα τους γαμπιππι το ταμπιριρί;

το Κογκρέσο.

◆ Υψηλός προϋπολογισμός Ε.Λ.Α.Σ. (Υψηλοί... στόχοι).

◆ Για κάτσε: 3 εκατ. γιουνάν το χρόνο ο Τσεν Γκουτζούν (διευθυντής), 200 γιουνάν το μήνα ο (συνταξιούχος) μεταλλεργάτης (καλά του κάνων του cariόλη).

◆ Τόδαμε κι αυτό: «Κεντρική σελίδα βιντεοκάμερων» (ο τόνος στο ώρα). Πως λέμε βιντεοκάμερον Ντίαζ...

◆ Λιάνα (Ριζοσπάστης, 26-7-09): «Ιούλιος του 2009 και η μεταχουντική μεταπολιτευτική 35ετία εξανδραπόδισε μαζί με την εργασία, την ασφάλεια, την παιδεία, την υγεία, την άμυνα». Εμείς, βέβαια, δεν ξεχνάμε ότι σ' αυτό τον «εξανδραποδισμό» εβαλε το λιθαράκι της και η (πάλαι ποτε;) καραμανλική Λιάνα. Προσέξτε, όμως, εδώ: μιλάει για «την ασφάλεια» (του πλήττη απ' τους κακούς;) και «την άμυνα» (να υπενθυμί-

σουμε τις στρατιωτικές προμήθειες ύψους 7 δισ. και άλλων 6,4 δισ. ευρώ ως το τέλος του 2009). Πατριωτισμός, όχι παίξε γέλασε...

◆ «Πώς κρίνετε γενικά τη στάση της ελληνικής κυβέρνησης στο θέμα της Κύπρου; (Απάντηση) – Το πρώτο που πρέπει να πει κανείς και οφείλει να αναγνωρίσει στον Κ. Καραμανλή είναι ότι, αφέσως μόλις ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας το 2004, έπαιξε πολύ θετικό ρόλο στο να δημιουργηθούν οι συνθήκες εκείνες που επέτρεψαν το θριαμβευτικό "όχι" των Ελληνοκυπρίων στο Σχέδιο Ανάν. (Από απάντηση σε άλλο ερώτημα περί των χειρισμών της κυπριακής κυβέρνησης, ιδιαίτερα μετά την εκλογή Χριστόφαρια;) – Για να είμαι ειλικρινής, η προσπάθεια Χριστόφαρια είναι εναρμονισμένη με τα ίσα έλεγε το ΑΚΕΛ και πριν 20 χρόνια. Είναι σαφώς πιο τίμια από μια

προσπάθεια ξεπουλήματος της Κύπρου, του τύπου "άντε να τελειώνουμε". (Ο απαντών «ξεχνάει» την αισχρή στάση του ΑΚΕΛ στο δημοψήφισμα). Ο κύριος είναι ο Γ. Δελαστίκ και οι ερωτήσεις απαντήσεις από μακροσκελή συνέντευξη στο «HELLENIC NEXUS» (t. 32, 6ος/7ος 2009), το οποίο σημειώνει: «Η δε συνέπειά του και οι πάντα σοβαρές και έγκυρες απόψεις του τον έχουν καταστήσει μια από τις ευρέως παροδεκτές προσωπικότητες της ελληνικής δημοσιογραφίας».

◆ Σκούζουν ο αφέντης και η δούλα του.

◆ Στα καφενεία συζητάνε για τα ΒΑΕ, στα πολιτικά τοιούτα απαξιούν.

◆ Κοιτάζουμε (καλού-κακού) το Ριζοσπάστη από τις 18-7 μέχρι τις 30-7-2009: μούγκα για την εργατική αναταραχή στην Κίνα.

Βασίλης

Πες μας και πόσα παίρνεις

Επιστολή που στάζει παράπονο έστειλε ο Χρηστάρας ο Πολυζωγόπουλος στον Καραμανλή, ενημερώνοντάς τον ότι οι υπουργοί γράφουν στα παπάρια τους την ΟΚΕ, της οποίας προεδρεύει και αποτελούν καν να στείλουν τα νομοσχέδια, προκειμένου οι «κοινωνικοί εταίροι» να εκφράσουν τη «γνώμη» τους, πριν αυτά ψηφιστούν στη Βουλή. Παραθέτει μάλιστα και λίστα με τα νομοσχέδια που δεν στάλθηκαν καν στην ΟΚΕ, ενώ υπήρχε τέτοια υποχρέωση από το νόμο. Θυμίζει με νόνημα στον πρωθυπουργό, ότι «η ΟΚΕ, με δικές της πρωτοβουλίες, έχει πρωθήσει διαδικασίες κοινωνικού διαλόγου και κοινωνικής συνεννόησης για πολλά επίκαια θέματα, τα οποία

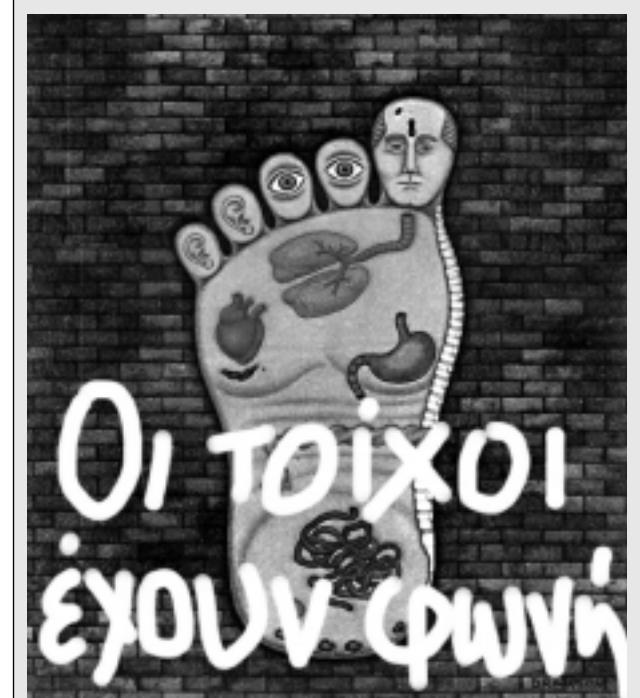
συνδέονται και με τη διεθνή οικονομική κρίση που επηρεάζει και τη χώρα μας», σημειώνει ότι «θα ήθελε να πιστεύει, ότι η τακτική αυτή δεν αποτελεί κεντρική κυβερνητική επιλογή» και τον παρακαλεί «να δώσει στους αρμόδιους υπουργούς τις απαραίτητες οδηγίες».

Φυσικά, και να στείλουν στην ΟΚΕ ένα νομοσχέδιο, πάλι στα παπάρια τους θα γράψουν τη γνώμη της, όπως έχουν δικαίωμα. Ο Χρηστάρας, όμως, έχει βαρεθεί να κάθεται σύλη μέρα και να μην κάνει τίποτα και θέλει –τυπικά τουλάχιστον– να δικαιολογεί το μισθό του. Επί τη ευκαιρία, δεν μας λέει και πόσα παίρνει για το άνευ αντικειμένου προεδριλίκι;

άνθρωποι παραποτάνονται ανάμεσα στα θέλω και τα πρέπει.

Φιλόδοξη προσέγγιση από τον βρετανό σκηνοθέτη, που καταφέρνει να δημιουργήσει μια υποβλητική ατμόσφαιρα για την ταινία του, όμως δεν καταφέρνει να της δώσει βάθος και ουσιαστική υπόσταση. Περισσότερο ενδιαφέρον από τους ενήλικες ήρωες παρουσιάζουν πάντως τα δύο παιδιά, των οποίων η ψυχοσύνθεση προσεγγίζεται με ευαισθησία και πειστικότητα. Δυστυχώς, η όλη προσπάθεια παραμένει ατελέσφορη, προορισμένη σύντομα να ξεχαστεί.

Ελένη Σταματίου

◆ ΠΑΜΕ – Στη νέα επίθεση της Ευρωπαϊκής Ενωσης, του κεφαλαίου – ΑΓΑΝΤΑΜΕ με: οργάνωση στους τόπους δουλειάς και κατοικίας – ισχυροποίηση του ΠΑΜΕ (αφίσα)

Η ευμεγέθης, τετράχρωμη αφίσα «κοινωνία» τις κολόνες κατά μήκος μεγάλων δρόμων. Στόχος να μη διαλάθει της προσοχής κανενός (και καμίας, για να μη μας πουν σεξιστές!). Οπως ακριβώς γίνεται στις εικονογραφίες, που τα κόμματα κρεμούν την προπαγανδιστική τους προφάτεια σε τεράστιες ποσότητες στις κεντρικές κολόνες. Αν η αφίσα κολλήθηκε από συνεργεία του ΠΑΜΕ ή συνεργεία εργολάβων που χρησιμοποιούνται από την Ασία, δεν το ξέρουμε. Δεν έτυχε να συναντήσουμε συνεργείο, όπως άλλες φορές, που είδαμε Πακιστανούς και Μπαγκλαντεσιανούς να κάνουν τη δουλειά. Ομως, δεν είναι αυτό το θέμα μας. Άλλο είναι.

Το ΠΑΜΕ (υποτίθεται πως) είναι εργατικό-συνδικαλιστικό μέτωπο. Μάλιστα, η γησιά του Περισσού σκιζεί τα ρύχα της πως δεν είναι μηχανισμός του κόμματος, αλλά μέτωπο, που συστειρώνει ευρύτερες συνδικαλιστικές δυνάμεις. (Ούτε αυτό είναι το θέμα μας, γι' αυτό και δεν θα τα χαλάσουμε στην εκτίμηση για τη σύνθεση του ΠΑΜΕ). Είναι λογικό ένα εργατικό-συνδικαλιστικό μέτωπο να καλεί σε οργάνωση στους τόπους δουλειάς. Άλλα στους τόπους κατοικίας; Αυτό μόνο ως κάλεσμα ενός κοινοβουλευτικού μπορεί να νοηθεί. Και τέτοιο είναι, για να μην κοροϊδεύσετε. Η αποστολή του ΠΑΜΕ, στο πλαίσιο της πολιτικής δουλειάς του Περισσού, είναι να κάνει τη «μεταφορά» από τους τόπους εργασίας στους τόπους κατοικίας. Να μαζεύει εργαζόμενους με βάση τα συνδικαλιστικά αιτήματα και να τους οργανώνει όχι απλά ως ψηφοφόρους, αλλά ως μηχανισμό στηρίξης και διεκπεραίωσης της εκλογικής δουλειάς του Περισσού. Γ' αυτό και η συγκεκριμένη αφίσα αναδίνει «άρωμα εκλογών». Ακόμα και με την αισθητική της, όχι μόνο με το κεντρικό της σύνθημα.

Είναι γνωστή η διαμάχη σχετικά με τη βάση οργάνωσης της εργατικής τάξης. Κρατάει χρόνια αυτή τη κολόνια. Από την εποχή της Β' Διεθνούς. Από τις πρώτες δεκαε

**Κάνε δίκή σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρας»**

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

■ **Νότια Κορέα**

Αγριες μάχες εργατών- αστυνομίας γύρω από κατειλημμένο εργοστάσιο

Επί δέκα μέρες ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας πολιορκούν εργοστάσιο της αυτοκινητοβιομηχανίας Ssangyong, το οποίο έχουν καταλάβει 1.000 απεργοί εργάτες, στην περιοχή Ryeongtaek, 70 χιλιόμετρα νότια της Σεούλ. Οι απεργοί έχουν στήσει μικρούς καταπέλτες (τεράστιες σφρεντόνες) στις οροφές των κτιρίων και εκσφενδονίζουν αστομάτητα μπήλιες από ρουλέμαν, αποτρέποντας επιτυχώς αλλεπάλληλες απόπειρες εισβολής μπάτσων και απεργοσπαστών. Ο μεγάλος προαύλιος χώρος που οδηγεί στην είσοδο του εργοστασίου είναι «ναρκοθετημένος» με διάφορα εύφλεκτα υλικά, έτοιμα να πάρουν φωτιά σε περίπτωση που οι εισβολείς πλησιάσουν επικίνδυνα.

Οι επιθέσεις της αστυνομίας είναι αισταμάτητες και περιλαμβάνουν τη συνεχή ρίψη τοξικών χημικών, τόσο από το έδαφος όσο και από αέρος, που προκαλούν εγκαύματα στο δέρμα των πολιορκημένων και συνθήκες ασφυξίας. Παράλληλα, διακόπτουν τη ροή του νερού στο εργοστάσιο και καταστέλ-

λουν βίαια κάθε προσπάθεια μεταφοράς προμηθειών από αλληλέγγυους. Οι τελευταίοι επιδιώκουν μαζικά και συντονισμένα να σπάσουν τον κλοιό 7.000 αστυνομικών που έχουν λάβει θέσεις μάχης περιμετρικά του εργοστασίου. Μέχρι την Πέμπτη το πρωί, που γράφεται αυτό το σημείωμα, οι πολιορκημένοι εργάτες συνεχίζουν να αμύνονται, δηλώνοντας ότι προτιμούν «να συνεχίσουν τον αγώνα που άρχισαν μέχρι θανάτου, για να ζουν αξιοπρεπώς ως άνθρωποι».

Η κορύφωση της σύγκρουσης είναι το αποτελεσμα σκληρής απεργιακής κινητοποίησης εφτά εβδομάδων. Η διοίκηση της επιχείρησης κήρυξε πτώχευση το Φεβρουάριο, καταρθώντας να διαπραγματεύεται

τη συνέχιση τη λειτουργίας της με μαζικές απολύτες, μείωση μισθών και ακύρωση εργασιακών κεκτημένων από τους εναπομένατες εργάτες και διοχετεύση σημαντικού τμήματος της παραγωγής σε εργολαβίες (outsourcing). Η πρώτη απάντηση της εταιρίας στην κήρυξη απέργησης της επιχείρησης ήταν να μας πολλά να μας πουν για τη μακρινή αυτή χώρα. Μια περιοχή του χάρτη που έχουμε συνηθίσει τα τελευταία χρόνια να μας ξαφνιάζει θετικά με τη ριζοσπαστικοποίηση του εργατικού της κινήματος.

Για μια ακόμη φορά, τέτοια γεγονότα δεν κρίθηκαν άξια δημοσιοποίησης από τα διεθνή και ντόπια ΜΜΕ. Οι εργάτες της Ssangyong δρουν παραδειγματικά για τους εργάτες όχι μόνο της Κορέας αλλά ολόκληρου του πλανήτη. Αυτό το ξέρουν πολύ καλά τα επιτελεία των ειδησεογραφικών συγκροτημάτων και φροντίζουν εδώ και καίρι να τρώει το μαύρο σκοτάδι της δυναμικές ενέργειες εργατών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η απόκρυψη των συνεχιζόμενων απαγωγών εργοδοτών και η αναβάθμιση των μορφών πλάτης των γάλλων εργατών με απειλές ανατίναξης εργοστασίων.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διεύθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

Λούστροι του καπιταλισμού

«Υπαρκτή δημοκρατία» ήταν ο τίτλος του άρθρου του Θ. Καρτερού στην «Αυγή» της περασμένης Τρίτης. Αφορμή –υποτίθεται– η επέτειος της μεταπολίτευσης και τα προβλήματα της «Ευαίσθητης Κυρίας», όπως ονομάτισε ο Θ.Κ. την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Όμως ο νταλκάς του δεν ήταν να μιλάσει για το «δημοκρατικό έλλειμμα», αλλά να ξιφουλκίσει ενάντια σε όσους επιπλέονται σ' αυτή τη δημοκρατία και επιδιώκουν τη συντριβή της.

Οι κακέκτυποι του Μπερνστάιν ο Θ.Κ. προσπαθεί να πείσει τους αναγνώστες του ότι το κράτος δεν είναι όργανο εξουσίας της κυριαρχητικής τάξης, αλλά «σημείο στο οποίο ισορροπούν κάθε στιγμή οι αντιμαχόμενες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις». Εφόσον το κράτος δεν είναι παρά ένα ουδέτερο όργανο, πάνω από τις τάξεις, ένα διακύβευμα που μοιράζεται κάθε φορά ανάλογα με το συσχετισμό των ταξικών και των πολιτικών δυνάμεων, «τότε είναι φανερό ότι η στρατηγική της συντριβής είναι λαθεμένη και –εσκεμμένα ή όχι– αντιδημοκρατική. Σωστή είναι μια στρατηγική υπεράσπισης της υπαρκτής δημοκρατίας και αντιμετώπισης των ασφυκτικών πιέσεων, το δεύτερο συνθετικό, το κράτος, να στραγγαλίσει το πρώτο, το δήμο».

Ο χώρος του οπορτουνισμού έχει να δείξει λίγους πραγματικά σημαντικούς διανοούμενους και μια πληθώρα πηματικών γραφιάδων, που πίσω από στιλβωμένες λέξεις και διανομείστικο στιλάκι προσπαθούν να κρύψουν το χυδαίο λαϊκισμό τους. Τι είναι αυτό που λέει ο Θ.Κ; Τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που ανέφερε στην «Αγωγή του πολίτη» ο Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου, ο αριστερός που πέρασε στην υπηρεσία του μοναρχοφασισμού. Ενα παιδί του Δημοτικού να ρωτήσει, θα σου πει με πολλά λογάκια αυτό που κάποιοι σαν τον Θ.Κ. προσπαθούν να πουν με ύφος χιλιών Αλτουσέρ. Είναι ο ιδεολογικός ορισμός της δημοκρατίας, όπως τον διδάσκει στους πολίτες της η αστική εξουσία.

Ενας στοιχειωδώς μορφωμένος διανοούμενος του οπορτουνισμού δεν θα έκανε ετυμολογικά παιχνιδάκια, προσπαθώντας να διαχωρίσει το κράτος από το δήμο. Γιατί έρει ότι το μεν κράτος είναι ενιαίο και συμπαγές, ο δε δήμος διαχωρισμένος σε ανταγωνιστικά ταξικά στρατόπεδα. Ενα στρατόπεδο είναι το κυρίαρχο και αυτό ελέγχει το κράτος και μέσω αυτού επιβάλλει την εξουσία του όχι στο δήμο, αλλά στο άλλο στρατόπεδο. Οταν ο όρος δημοκρατία απέκτησε υπόσταση, στην αρχαία Ελλάδα, ο δήμος, ο οποίος ήλεγχε το κράτος, δεν ήταν το σύνολο των κατοίκων, αλλά το σύνολο των ελεύθερων, δηλαδή των δουλοκτητών.

Οι μαρξιστές έχουμε το θάρρος να αποκαλύπτουμε αυτό το αισχρό ιδεολογικό παιχνίδι. Να ξεκινάμε από αυτό που αστοί κοινωνιολόγοι, πριν τον Μαρξ, είχαν ανακαλύψει (τον ταξικό χαρακτήρα κάθε δημοκρατίας) και να διακρύψουμε την πρόθεσή μας να συντρίψουμε το αστικό κράτος και να οικοδομήσουμε όχι «ένα άλλο σύστημα «απείρως πιο δημοκρατικό», όπως μας αποδίδει ο Θ.Κ., αλλά ένα σύστημα πολιτικής οργάνωσης που δεν διστάζουμε να αποκαλέσουμε δικτατορία του προλεταριάτου, προκειμένου να αποδώσουμε με ακρίβεια την ταξική του ουσία (αυτή που προσπαθούν να κρύψουν οι αστοί από το δικό τους σύστημα, μιλώντας γενικά για «δημοκρατία»).

Ο Θ.Κ. μας θεωρεί εχθρούς του, αν και δεν έχει το θάρρος να το πει ευθέως. Την κατηγορία «αντιδημοκράτες», όμως, του την επιστρέφουμε, γιατί αυτός και οι όμοιοί του είναι που προσπαθούν να κρύψουν το ιδιοτελές συμφέρον μιας μειοψηφίας και την άγρια δικτατορία που αυτή επιβάλλει στην πλειοψηφία, πίσω από επιπλέοντες λέξεις και υπερταξιακά παραληράτα.

Π.Γ.